KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 2
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

35 ksiąg · 309 różnych siglów · 419 wystąpień · 1129 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**Ga** List do Galatów	18
Kpł Księga Kapłańska	2	**Ef** List do Efezjan	18
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	2	**Flp** List do Filipian	20
Joz Księga Jozuego	2	**Kol** List do Kolosan	22
1 Sm 1 Księga Samuela	2	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	23
Ps Księga Psalmów	2	**2 Tes** 2 List do Tesaloniczan	24
Prz Księga Przysłów	7	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	24
Iz Księga Izajasza	7	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	25
Jr Księga Jeremiasza	7	**Tt** List do Tytusa	25
Ez Księga Ezechiela	7	**Hbr** List do Hebrajczyków	26
Dn Księga Daniela	7	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	27
Mt Ewangelia według św. Mateusza	7	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	30
Łk Ewangelia według św. Łukasza	9	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	32
J Ewangelia według św. Jana	10	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	32
Dz Dzieje Apostolskie	11	**2 J** 2 List św. Jana Apostoła	33
Rz List do Rzymian	12	**Jud** List Judy	33
1 Kor 1 List do Koryntian	15	**Ap** Apokalipsa św. Jana	33
2 Kor 2 List do Koryntian	17		

Księga Rodzaju

Rdz 4,7

Lekcja 2: s. 5

7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś
twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze
postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie,
a przecież ty masz nad nim panować.

Księga Kapłańska

Kpł 20,7–8

Lekcja 2: s. 8

7 Uświęćcie się więc i bądźcie świętymi, bo Ja
jestem święty. Ja, Pan, Bóg wasz! 8 Będziecie
strzec ustaw moich i wykonywać je. Ja jestem
Pan, który was uświęca!

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 6,6–8

Lekcja 2: s. 10

6 Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja
ci dziś nakazuję. 7 Wpoisz je twoim synom,
będziesz o nich mówił przebywając w domu, w
czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. 8
Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech
one ci będą ozdobą przed oczami.

Pwt 11,26–28

Lekcja 2: s. 6

26 Widzicie, ja kładę dziś przed wami
błogosławieństwo i przekleństwo. 27
Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana,
waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - 28
przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana,
waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja
wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami
obcymi, których nie znacie.

Księga Jozuego

Joz 1,8

Lekcja 2: s. 10

8 Niech ta Księga Prawa będzie zawsze na twych
ustach: rozważaj ją w dzień i w nocy, abyś ściśle
spełniał wszystko, co w niej jest napisane, bo
tylko wtedy powiedzie ci się i okaże się twoja
roztropność.

1 Księga Samuela

1 Sm 12,23

Lekcja 2: s. 10

23 Jeśli o mnie chodzi, niech to będzie ode mnie
dalekie, bym zgrzeszył przeciw Panu, przestając
się za was modlić: będę wam pokazywał drogę
dobrą i prostą.

1 Sm 16,7

Lekcja 2: s. 6

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na
jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie
wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak
widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co
widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na
serce.

Księga Psalmów

Ps 1,1–4

Lekcja 2: s. 9, 10, 11, 14, 15, 16

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą
występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i
nie siada w kole szyderców, 2 lecz ma upodobanie
w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem
i nocą. 3 Jest on jak drzewo zasadzone nad
płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim
czasie, a liście jego nie więdną: co uczyni,
pomyślnie wypada. 4 Nie tak występni, nie tak: są
oni jak plewa, którą wiatr rozmiata.

Ps 5,4

Lekcja 2: s. 9

4 o Panie, słyszysz mój głos od rana, od rana
przedstawiam Ci prośby i czekam.

Ps 16,11

Lekcja 2: s. 9

11 Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u
Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy.

Ps 19,8–12.15

Lekcja 2: s. 9, 11

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
świadectwo Pana niezawodne - poucza
prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10
bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy
Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a
słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż
Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu
zysk jest wielki,

15 Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli
mego serca u Ciebie, Panie, moja Skało i mój
Zbawicielu!

Ps 29,1–2

Lekcja 2: s. 6

1 Psalm. Dawidowy. Przyznajcie Panu, synowie
Boży, przyznajcie Panu chwałę i potęgę! 2
Przyznajcie Panu chwałę Jego imienia, na
świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana!

Ps 34,2

Lekcja 2: s. 9

2 Chcę błogosławić Pana w każdym czasie, na
ustach moich zawsze Jego chwała.

Ps 37,31

Lekcja 2: s. 10

31 Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki
się nie zachwieją.

Ps 40,2.9

Lekcja 2: s. 9, 10, 12

2 Złożyłem w Panu całą nadzieję; On schylił się
nade mną i wysłuchał mego wołania.

9 Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę,
a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu.

Ps 48,2

Lekcja 2: s. 9

2 Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały w
mieście Boga naszego. Góra Jego święta,

Ps 63,2–5.7

Lekcja 2: s. 9

2 Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie
pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało,
jak ziemia zeschła, spragniona bez wody. 3 W
świątyni tak się wpatruję w Ciebie, bym ujrzał
Twoją potęgę i chwałę. 4 Skoro łaska Twoja lepsza
jest od życia, moje wargi będą Cię sławić. 5 Tak
błogosławię Cię w moim życiu: wzniosę ręce w
imię Twoje.

7 gdy wspominam Cię na moim posłaniu i myślę o
Tobie podczas moich czuwań.

Ps 92,1–5

Lekcja 2: s. 9

1 Psalm. Pieśń. Na dzień szabatu. 2 Dobrze jest
dziękować Panu i śpiewać imieniu Twemu, o
Najwyższy: 3 głosić z rana Twoją łaskawość, a
wierność Twoją nocami, 4 na harfie
dziesięciostrunnej i lirze i pieśnią przy dźwiękach
cytry. 5 Bo rozradowałeś mnie, Panie, Twoimi
czynami, cieszę się dziełami rąk Twoich.

Ps 95,6

Lekcja 2: s. 9, 10

6 Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarze i
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.

Ps 105,1–2

Lekcja 2: s. 9

1 Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia, głoście
dzieła Jego wśród narodów! 2 Śpiewajcie Mu i
grajcie Mu, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda!

Ps 106,1

Lekcja 2: s. 9

1 Alleluja. Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki
Jego łaskawość.

Ps 115,1

Lekcja 2: s. 4

1 Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu
daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność!

Ps 119,1–176

Lekcja 2: s. 9, 10, 11, 12

1 Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy
postępują według Prawa Pańskiego. 2 Szczęśliwi,
którzy zachowują Jego upomnienia, całym sercem
Go szukają, 3 którzy nie czynią nieprawości, lecz
kroczą Jego drogami. 4 Ty na to dałeś swoje
przykazania, by pilnie ich przestrzegano. 5 Oby
moje drogi były niezawodne w przestrzeganiu
Twych ustaw!

6 Wtedy nie doznam wstydu, gdy zważać będę na
wszystkie Twe przykazania. 7 Chcę Ci dziękować
szczerym sercem, gdy nauczę się wyroków Twej
sprawiedliwości. 8 Przestrzegać będę Twych
ustaw: nie opuszczaj mnie nigdy! 9 Jak
młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? -
Przestrzegając słów Twoich. 10 Z całego serca
swego szukam Ciebie; nie daj mi zboczyć od
Twoich przykazań!

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie
grzeszyć przeciw Tobie. 12 Błogosławiony jesteś,
Panie, naucz mnie Twoich ustaw! 13 Opowiadam
swoimi wargami wszystkie wyroki ust Twoich. 14
Cieszę się z drogi Twych upomnień jak z
wszelkiego bogactwa. 15 Będę rozmyślał o Twych
postanowieniach i ścieżki Twoje rozważał.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich
nie zapomnę. 17 Czyń dobrze słudze swojemu, aby
żył i przestrzegał słów Twoich. 18 Otwórz moje
oczy, abym ujrzał dziwy Twojego Prawa. 19 Jestem
gościem na ziemi, nie kryj przede mną Twych
przykazań! 20 Dusza moja omdlewa tęskniąc wciąż
do wyroków Twoich.

21 Zgromiłeś pyszałków; przeklęci odstępujący od
Twych przykazań! 22 Oddal ode mnie hańbę i
pogardę, bo zachowuję Twoje napomnienia. 23
Choć możni zasiadają zmawiając się przeciw
mnie, Twój sługa rozmyśla o Twoich ustawach. 24
Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą, Twoje
ustawy są moimi doradcami. 25 Przylgnęła do
prochu moja dusza: Przywróć mi życie według
Twego słowa!

26 Opowiedziałem Ci moje drogi i wysłuchałeś
mnie: o Twoich ustawach mię poucz! 27 Pozwól mi
zrozumieć drogę Twych postanowień, abym
rozważał Twe cuda. 28 Moja dusza nie zaznaje
spoczynku ze zgryzoty: podźwignij mię zgodnie z
Twoim słowem! 29 Drogę kłamstwa odwracaj ode
mnie, daj mi zaś łaskę Twojego Prawa! 30 Drogę
wierności obrałem, pragnąc Twoich wyroków.

31 Lgnę do Twoich napomnień, nie daj mi okryć się
wstydem! 32 Biegnę drogą Twoich przykazań, bo
czynisz moje serce szerokim. 33 Naucz mnie,
Panie, drogi Twoich ustaw, bym strzegł ich aż do
końca. 34 Pouczaj mnie, bym Prawa Twego
przestrzegał, a zachowywał je całym sercem. 35
Prowadź mię ścieżką Twoich przykazań, bo ja się
nimi raduję.

36 Nakłoń me serce do Twoich napomnień, a nie
do zysku! 37 Odwróć me oczy, niech na marność
nie patrzą; przez swoje słowo udziel mi życia! 38
Spełnij dla sługi Twego swoją obietnicę, daną
bojącym się Ciebie. 39 Odwróć moją hańbę, która
mnie trwoży, bo Twoje wyroki są pełne dobroci. 40
Oto pożądam Twoich postanowień: według Twej
sprawiedliwości zapewnij mi życie!

41 Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska, Twoje
zbawienie, według Twojej obietnicy, 42 bym mógł
dać odpowiedź tym, którzy mnie znieważają, bo
polegam na Twoich słowach. 43 Nie odbieraj moim
ustom słowa prawdy, bo ufam Twoim wyrokom, 44
a Prawa Twego zawsze strzec będę, na wieki, na
zawsze. 45 Chcę kroczyć drogą przestronną, bo
szukam Twoich postanowień.

46 O Twych rozkazach chcę mówić w obecności
królów, a nie doznam wstydu. 47 I będę się weselił
z Twoich przykazań, które miłuję. 48 Wznoszę ręce
moje ku Twym przykazaniom, które kocham, i
rozważam Twoje ustawy. 49 Pomnij na słowo swoje
do Twojego sługi, przez które mi dałeś nadzieję. 50
W moim ucisku to pociechą dla mnie, że Twoja
mowa obdarza mnie życiem.

51 Ludzie zuchwali bardzo mi ubliżają, a ja nie
odstępuję od Twojego Prawa. 52 Przypominając
sobie Twe wyroki odwieczne, Panie, doznaję
pociechy. 53 Gniew mnie ogarnia z powodu
występnych, porzucających Twe Prawo. 54 Twoje
ustawy stały się dla mnie pieśniami na miejscu
mego pielgrzymowania. 55 Nocą pamiętam o
Twoim imieniu, Panie, by zachowywać Twe
Prawo.

56 Oto, co do mnie należy: zachowywać Twe
postanowienia. 57 Moim działem jest Pan - mówię,
by zachować Twoje słowa. 58 Z całego serca dbam
o przychylność Twojego oblicza, zmiłuj się nade
mną według swej obietnicy! 59 Rozważam moje
drogi i zwracam stopy do Twoich napomnień. 60
Śpieszyłem bez ociągania, by przestrzegać
Twoich przykazań.

61 Oplotły mię więzy grzeszników: nie
zapomniałem o Twoim Prawie. 62 Wstaję o
północy, aby Cię wielbić za słuszne Twoje wyroki.
63 Jestem przyjacielem wszystkich, którzy się boją
Ciebie, co strzegą Twych postanowień. 64 Twoja
łaska, Panie, napełnia ziemię: naucz mnie Twoich
ustaw! 65 Wyświadczyłeś dobro swojemu słudze
zgodnie z Twoim słowem, Panie!

66 Naucz mię zrozumienia i umiejętności, bo ufam
Twoim przykazaniom. 67 Błądziłem, zanim
przyszło utrapienie; teraz jednak strzegę Twej
mowy. 68 Dobry jesteś i dobrze czynisz; naucz mię
Twoich ustaw! 69 Zuchwali knują przeciw mnie
podstępy, ja całym sercem strzegę Twych
postanowień. 70 Otępiało ich serce opasłe, a ja
znajduję rozkosz w Twoim Prawie.

71 Dobrze to dla mnie, że mnie poniżyłeś, bym się nauczył Twych ustaw. 72 Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra. 73 Twe ręce mnie uczyniły i ukształtowały: obdarz mnie rozumem, bym się nauczył Twoich przykazań. 74 Bojący się Ciebie widzą mnie i cieszą się, bo pokładam ufność w Twoim słowie. 75 Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki, że dotknąłeś mnie słusznie.

76 Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze. 77 Niech zaznam Twojej litości, abym żył, bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą. 78 Niech zawstydzą się zuchwali, bo niesłusznie mnie dręczą, ja będę rozmyślał o Twoich przykazaniach. 79 Niech zwrócą się do mnie bojący się Ciebie i ci, którzy uznają Twoje napomnienia. 80 Niech serce moje stanie się nienaganne w Twych ustawach, abym nie doznał wstydu.

81 Ustaje moja dusza [dążąc] ku Twemu zbawieniu; pokładam ufność w Twoim słowie. 82 Ustają moje oczy [spoglądając] ku Twemu słowu: kiedyż mnie pocieszysz? 83 Bo chociaż jestem jak bukłak wśród dymu, nie zapomniałem Twych ustaw. 84 Ile dni słudze Twojemu zostaje? Kiedy wykonasz wyrok na prześladowcach? 85 Doły wykopali na mnie zuchwalcy, którzy nie postępują według Twego Prawa.

86 Wszystkie przykazania Twoje są wierne; gdy kłamstwem mnie prześladują - pomóż mi! 87 Niemalże pokonaliby mnie na ziemi; ja zaś nie porzuciłem Twoich postanowień. 88 Według swej łaski zapewnij mi życie, ja zaś chcę przestrzegać napomnień ust Twoich. 89 Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmienne jak niebiosa. 90 Wierność Twoja [trwa] z pokolenia na pokolenie; umocniłeś ziemię, i trwa.

91 Wszystko trwa do dziś według Twoich wyroków, bo wszystkie rzeczy Ci służą. 92 Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą, byłbym już zginął w mej nędzy. 93 Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień, bo przez nie dałeś mi życie. 94 Należę do Ciebie - wybaw mię, bo badam Twe postanowienia. 95 Czyhają na mnie grzesznicy, żeby mnie zgubić; ja przestrzegam Twoich napomnień.

96 Zobaczyłem, że wszelka doskonałość ma granice: Twoje przykazanie sięga bardzo daleko. 97 Jakże miłuję Prawo Twoje: przez cały dzień nad nim rozmyślam. 98 Twoje przykazanie uczyniło mnie mędrszym od moich wrogów, bo jest ono moim na wieki. 99 Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą, bo rozmyślam o Twoich napomnieniach. 100 Jestem roztropniejszy od starców, bo zachowuję Twoje postanowienia.

101 Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki, aby słów Twoich przestrzegać. 102 Nie odstępuję od Twoich wyroków, albowiem Ty mnie pouczasz. 103 Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa: ponad miód dla ust moich. 104 Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej. 105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

106 Przysiągłem i postanawiam przestrzegać Twoich sprawiedliwych wyroków. 107 Panie, jestem bardzo udręczony, zachowaj mnie przy życiu według Twego słowa. 108 Przyjmij, o Panie, ofiary ust moich i naucz mię Twoich wyroków. 109 Moje życie jest w ciągłym niebezpieczeństwie, lecz Prawa Twego nie zapominam. 110 Występni zastawili na mnie sidła, lecz nie zboczyłem od Twoich postanowień.

111 Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki, bo są radością mojego serca. 112 Serce swoje nakłaniam, by wypełniać Twoje ustawy na wieki, na zawsze. 113 Nienawidzę ludzi chwiejnych, a Prawo Twoje miłuję. 114 Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą: pokładam ufność w Twoim słowie. 115 Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy, strzec będę przykazań Boga mojego.

116 Podtrzymaj mnie według swojej obietnicy, bym żył; nie zawiedź mojej nadziei! 117 Wzmocnij mnie, abym doznał ratunku i cieszył się zawsze z Twych ustaw. 118 Odrzucasz wszystkich, co odstępują od Twoich ustaw, bo zamiary ich są kłamliwe. 119 Jak żużle oceniasz wszystkich występnych w kraju, dlatego miłuję Twoje napomnienia. 120 Drży moje ciało z bojaźni przed Tobą i lękam się Twoich wyroków.

121 Wykonuję prawo i sprawiedliwość: nie wydawaj mię moim ciemiężcom! 122 Chroń swego sługę dla [jego] dobra, aby nie uciskali mię zuchwalcy. 123 Moje oczy ustają wypatrując Twojej pomocy i sprawiedliwej Twej mowy. 124 Postąp ze sługą swoim według swej łaskawości i naucz mnie Twoich ustaw! 125 Jestem Twoim sługą, daj mi zrozumienie, bym poznał Twoje napomnienia.

126 Dla Pana czas już jest działać: pogwałcili Twoje Prawo. 127 Przeto miłuję Twoje przykazania bardziej niż złoto, niż złoto najczystsze. 128 Dlatego kieruję się wszystkimi Twoimi postanowieniami i nienawidzę wszelkiej drogi fałszu. 129 Twoje napomnienia są przedziwne, dlatego przestrzega ich moja dusza. 130

Przystępność Twoich słów oświeca i naucza niedoświadczonych.

131 Otwieram swe usta i chłonę powietrze, bo
pragnę Twoich przykazań. 132 Zwróć się do mnie i
zmiłuj się nade mną, tak jak postępujesz z tymi,
co imię Twe miłują. 133 Moje kroki umocnij Twoją
mową, niech nie panuje we mnie żadna
niegodziwość! 134 Wyzwól mię z ludzkiego ucisku,
a będę strzegł Twych postanowień. 135 Okaż
światło Twojego oblicza Twemu słudze i naucz
mię Twoich ustaw!

136 Strumienie łez płyną z mych oczu, bo nie
zachowano Twojego Prawa. 137 O Panie, jesteś
sprawiedliwy i wyrok Twój jest słuszny. 138 Swoje
postanowienia dałeś sprawiedliwie i z pełną
wiernością. 139 Gorliwość mię pożera, bo moi
przeciwnicy zapominają o Twoich słowach. 140 W
ogniu wypróbowana jest Twoja mowa i sługa
Twój ją miłuje.

141 Ja jestem mały i wzgardzony: nie zapominam o
Twych postanowieniach. 142 Twa sprawiedliwość
to wieczna sprawiedliwość, a Prawo Twoje jest
prawdą. 143 Spadły na mnie strapienia i ucisk,
rozkoszą moją są Twoje przykazania. 144
Sprawiedliwość Twoich napomnień trwa na
wieki: daj mi zrozumienie, abym żył. 145 Z całego
serca wołam: wysłuchaj mię, Panie, chcę
zachować Twoje ustawy.

146 Wołam do Ciebie - wybaw mię, a będę strzegł
Twych napomnień. 147 Przychodzę o świcie i
błagam; pokładam ufność w Twoich słowach. 148
Moje oczy się budzą przed nocnymi strażami, aby
rozważać Twą mowę. 149 Usłysz mój głos, o Panie,
w swojej łaskawości i daj mi życie zgodne z Twym
wyrokiem. 150 Zbliżają się niegodziwi moi
prześladowcy: dalecy oni od Prawa Twojego.

151 Jesteś blisko, o Panie, i wszystkie Twoje
przykazania są prawdą. 152 Od dawna wiem z
Twoich upomnień, że ustaliłeś je na wieki. 153
Wejrzyj na moją nędzę i wyzwól mnie, bo nie
zapomniałem Twojego Prawa. 154 Broń mojej
sprawy i wybaw mię; według Twej mowy obdarz
mię życiem! 155 Zbawienie jest daleko od
występnych, bo nie dbają o Twoje ustawy.

156 Liczne są Twe zmiłowania, o Panie, obdarz
mnie życiem według Twych wyroków! 157 Wielu
mię prześladuje i trapi: nie uchylam się od
Twoich upomnień. 158 Widzę odstępców i wstręt
mnie ogarnia, bo mowy Twojej nie strzegą. 159
Patrz, miłuję Twoje postanowienia; Panie, w
Twojej łaskawości obdarz mnie życiem! 160
Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny
jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.

161 Możni prześladują mnie bez powodu, moje zaś
serce odczuwa lęk przed Twoimi słowami. 162
Raduje się z mów Twoich jak ten, co zdobył wielki
łup. 163 Nienawidzę i wstręt czuję do kłamstwa, a
Prawo Twoje miłuję. 164 Siedemkroć na dzień
wysławiam Ciebie z powodu sprawiedliwych
Twych wyroków. 165 Obfity pokój dla miłujących
Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie.

166 Czekam, o Panie, Twojej pomocy i wypełniam
Twoje przykazania. 167 Moja dusza strzeże Twych
napomnień i bardzo je miłuje. 168 Przestrzegam
Twoich postanowień i napomnień, bo wszystkie
moje drogi są przed Tobą. 169 Niech wołanie moje
dojdzie do Ciebie, o Panie; przez swoje słowo daj
mi zrozumienie! 170 Niech dojdzie do Ciebie moja
modlitwa, wyzwól mię zgodnie z Twym słowem!

171 Niechaj moje wargi zabrzmią hymnem, bo
nauczasz mię swoich ustaw! 172 Niechaj mój język
opiewa Twą mowę, bo wszystkie Twoje
przykazania są sprawiedliwe. 173 Twoja ręka niech
mi będzie pomocą, bo wybrałem Twoje
postanowienia. 174 Pragnę Twojej pomocy, o Panie,
a prawo Twoje jest moją rozkoszą. 175 Niech żyje
moja dusza i niech chwali Ciebie, niech mnie
wspierają Twoje wyroki!

176 Błądzę jak owca, która zginęła; szukaj swego
sługi, bo nie zapominam o Twoich nakazach.

Ps 121,1–8

Lekcja 2: s. 3

1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom:
Skądże nadejdzie mi pomoc? 2 Pomoc mi przyjdzie
od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3 On nie
pozwoli zachwiać się twej nodze ani się
zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4 Oto nie
zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad
Izraelem. 5 Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem
przy twym boku prawym.

6 Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród
nocy. 7 Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa
nad twoim życiem. 8 Pan będzie strzegł twego
wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Ps 122,1

Lekcja 2: s. 6

1 Pieśń stopni. Dawidowa. Uradowałem się, gdy
mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego!

Ps 139,23–24

Lekcja 2: s. 10

23 Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce;
doświadcz i poznaj moje troski, 24 i zobacz, czy
jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na
drogę odwieczną!

Ps 145,5

Lekcja 2: s. 10

5 Głoszą wspaniałą chwałę Twego majestatu i
rozpowiadają Twe cuda.

Księga Przysłów

Prz 22,17–21

Lekcja 2: s. 11

17 Słowa Mędrców. Nadstaw ucha i słuchaj słów
mędrców, nakłoń swe serce ku mojej nauce, 18 bo
dobrze, gdy w sercu je chowasz, gdy stale je
widać na twoich wargach. 19 Byś ufność swą w
Panu pokładał, chcę wskazać ci dzisiaj twoją
drogę. 20 Czy już nie pisałem tobie trzy razy [słów
pełnych] rad i wskazań, 21 by cię nauczyć
prawości i prawdy, byś wiernie zdał sprawę temu,
kto cię posłał?

Prz 28,13

Lekcja 2: s. 10

13 Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto
je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi.

Księga Izajasza

Iz 55,6–11

Lekcja 2: s. 1, 4, 6, 10

6 Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć,
wzywajcie Go, dopóki jest blisko! 7 Niechaj
bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy
swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a
Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż
hojny jest w przebaczaniu. 8 Bo myśli moje nie są
myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami
- wyrocznia Pana. 9 Bo jak niebiosa górują nad
ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i
myśli moje - nad myślami waszymi. 10 Zaiste,
podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam
nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie
użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje
nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego,

11 tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie
wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie
dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie
swego posłannictwa.

Księga Jeremiasza

Jr 15,16

Lekcja 2: s. 9

16 Ilekroć otrzymywałem Twoje słowa,
pochłaniałem je, a Twoje słowo stawało się dla
mnie rozkoszą i radością serca mego. Bo imię
Twoje zostało wezwane nade mną, Panie, Boże
Zastępów!

Księga Ezechiela

Ez 18,20

Lekcja 2: s. 5

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie
ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani
ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość
sprawiedliwego jemu zostanie przypisana,
występek zaś występnego na niego spadnie.

Księga Daniela

Dn 6,10

Lekcja 2: s. 9

10 Kazał więc król Dariusz spisać dokument i
zakaz.

Dn 10,12–13

Lekcja 2: s. 9

12 Powiedział więc do mnie: Nie bój się, Danielu!
Od pierwszego bowiem dnia, kiedy starałeś się
usilnie zrozumieć i upokorzyć przed Bogiem,
słowa twoje zostały wysłuchane; ja zaś przybyłem
z powodu twoich słów. 13 Lecz książę królestwa
Persów sprzeciwiał mi się przez dwadzieścia
jeden dni. Wtedy przybył mi z pomocą Michał,
jeden z pierwszych książąt. Pozostawiłem go tam
przy królach Persów.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,8

Lekcja 2: s. 7

8 Wydajcie więc godny owoc nawrócenia,

Mt 4,1–10

Lekcja 2: s. 9, 10

1 Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby był kuszony przez diabła. 2 A gdy przepościł
czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w
końcu głód. 3 Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do
Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby
te kamienie stały się chlebem . 4 Lecz on mu
odparł: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje
człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z
ust Bożych. 5 Wtedy wziął Go diabeł do Miasta
Świętego, postawił na narożniku świątyni

6 i rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w
dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim
rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą byś
przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. 7
Odrzekł mu Jezus: Ale jest napisane także: Nie
będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego. 8
Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką
górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz
ich przepych 9 i rzekł do Niego: Dam Ci to
wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon. 10
Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Jest
bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz
oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

Mt 5,16

Lekcja 2: s. 6

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca
waszego, który jest w niebie.

Mt 6,9–13

Lekcja 2: s. 10

9 Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech się
święci imię Twoje! 10 Niech przyjdzie królestwo
Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak
jak i w niebie. 11 Chleba naszego powszedniego
daj nam dzisiaj; 12 i przebacz nam nasze winy, jak
i my przebaczamy tym, którzy przeciw nam
zawinili; 13 i nie dopuść, abyśmy ulegli pokusie,
ale nas zachowaj od złego!

Mt 7,1–5.24–27

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 15

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

24 Każdego więc, kto tych słów moich słucha i
wypełnia je, można porównać z człowiekiem
roztropnym, który dom swój zbudował na skale. 25
Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry
i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na
skale był utwierdzony. 26 Każdego zaś, kto tych
słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można
porównać z człowiekiem nierozsądnym, który
dom swój zbudował na piasku. 27 Spadł deszcz,
wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się
na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 10,38–39

Lekcja 2: s. 4, 6

38 Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie
jest Mnie godzien. 39 Kto chce znaleźć swe życie,
straci je, a kto straci swe życie z mego powodu,
znajdzie je.

Mt 16,27

Lekcja 2: s. 5

27 Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale
Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy
odda każdemu według jego postępowania.

Mt 20,25–28

Lekcja 2: s. 6

25 A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. 26 Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. 27 A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, 28 na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 2: s. 4

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 24,31

Lekcja 2: s. 5

31 Pośle On swoich aniołów z trąbą o głosie
potężnym, i zgromadzą Jego wybranych z
czterech stron świata, od jednego krańca nieba
aż do drugiego.

Mt 26,64

Lekcja 2: s. 5

64 Jezus mu odpowiedział: Tak, Ja Nim jestem. Ale
powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna
Człowieczego, siedzącego po prawicy
Wszechmocnego, i nadchodzącego na obłokach
niebieskich.

Mt 28,19–20

Lekcja 2: s. 4, 6

19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody,
udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha
Świętego. 20 Uczcie je zachowywać wszystko, co
wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez
wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 2: s. 4

8 Lecz Jezus mu odrzekł: Napisane jest: Panu,
Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu
samemu służyć będziesz.

Łk 6,46–49

Lekcja 2: s. 4

46 Czemu to wzywacie Mnie: Panie, Panie, a nie
czynicie tego, co mówię? 47 Pokażę wam, do kogo
podobny jest każdy, kto przychodzi do Mnie,
słucha słów moich i wypełnia je. 48 Podobny jest
do człowieka, który buduje dom: wkopał się
głęboko i fundament założył na skale. Gdy
przyszła powódź, potok wezbrany uderzył w ten
dom, ale nie zdołał go naruszyć, ponieważ był
dobrze zbudowany. 49 Lecz ten, kto słucha, a nie
wypełnia, podobny jest do człowieka, który
zbudował dom na ziemi bez fundamentu. [Gdy]
potok uderzył w niego, od razu runął, a upadek
jego był wielki.

Łk 9,23–24

Lekcja 2: s. 4, 6

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 10,2

Lekcja 2: s. 10

2 Powiedział też do nich: żniwo wprawdzie
wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana
żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo.

Łk 18,1–8

Lekcja 2: s. 9

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze
powinni modlić się i nie ustawać: 2 W pewnym
mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie
liczył się z ludźmi. 3 W tym samym mieście żyła
wdowa, która przychodziła do niego z prośbą:
Obroń mnie przed moim przeciwnikiem. 4 Przez
pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do
siebie: Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się
nie liczę, 5 to jednak, ponieważ naprzykrza mi się
ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie
przychodziła bez końca i nie zadręczała mnie.

6 I Pan dodał: Słuchajcie, co ten niesprawiedliwy
sędzia mówi. 7 A Bóg, czyż nie weźmie w obronę
swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do
Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? 8
Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę.
Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na
ziemi, gdy przyjdzie?

Ewangelia według św. Jana

J 1,12

Lekcja 2: s. 3

12 Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało
moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy
wierzą w imię Jego -

J 3,36

Lekcja 2: s. 3

36 Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne; kto zaś
nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz grozi mu
gniew Boży.

J 4,23–24

Lekcja 2: s. 4, 6, 9, 10

23 Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest,
kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć
Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli
chce mieć Ojciec. 24 Bóg jest duchem; potrzeba
więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w
Duchu i prawdzie.

J 8,29

Lekcja 2: s. 6

29 A Ten, który Mnie posłał, jest ze Mną: nie
pozostawił Mnie samego, bo Ja zawsze czynię to,
co się Jemu podoba.

J 10,27–29

Lekcja 2: s. 3, 4

27 Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je.
Idą one za Mną 28 i Ja daję im życie wieczne. Nie
zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej
ręki. 29 Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od
wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki
mego Ojca.

J 13,34–35

Lekcja 2: s. 6

34 Przykazanie nowe daję wam, abyście się
wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem;
żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. 35 Po
tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli
będziecie się wzajemnie miłowali.

J 14,15–17.21.23–24.26

Lekcja 2: s. 4, 5

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać
moje przykazania. 16 Ja zaś będę prosił Ojca, a
innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na
zawsze - 17 Ducha Prawdy, którego świat przyjąć
nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale
wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was
będzie.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten
Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie
umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę
go miłował i objawię mu siebie.

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie
kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a
Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i
będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie
miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka,
którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który
Mnie posłał, Ojca.

26 A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec
pośle w moim imieniu, On was wszystkiego
nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam
powiedziałem.

J 15,1–13

Lekcja 2: s. 4, 6

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a
Ojciec mój jest tym, który uprawia. 2 Każdą
latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu,
odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza,
aby przynosiła owoc obfitszy. 3 Wy już jesteście
czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do
was. 4 Wytrwajcie we Mnie, a Ja /będę trwał/ w
was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić
owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym
krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie
będziecie. 5 Ja jestem krzewem winnym, wy -
latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten
przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie
możecie uczynić.

6 Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony
jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i
wrzuca do ognia, i płonie. 7 Jeżeli we Mnie trwać
będziecie, a słowa moje w was, poproście, o
cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. 8 Ojciec
mój przez to dozna chwały, że owoc obfity
przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. 9 Jak
Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem.
Wytrwajcie w miłości mojej! 10 Jeśli będziecie
zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w
miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania
Ojca mego i trwam w Jego miłości.

[11] To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. [12] To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. [13] Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

J 16,13

Lekcja 2: s. 4

[13] Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,11

Lekcja 2: s. 5

[11] I rzekli: Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.

Dz 2,16–21.25–28

Lekcja 2: s. 10

[16] ale spełnia się przepowiednia proroka Joela: [17] W ostatnich dniach - mówi Bóg - wyleję Ducha mojego na wszelkie ciało, i będą prorokowali synowie wasi i córki wasze, młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy - sny. [18] Nawet na niewolników i niewolnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego, i będą prorokowali. [19] I sprawię dziwy na górze - na niebie, i znaki na dole - na ziemi. Krew i ogień, i kłęby dymu, [20] słońce zamieni się w ciemności, a księżyc w krew, zanim nadejdzie dzień Pański, wielki i wspaniały.

[21] Każdy, kto wzywać będzie imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

[25] bo Dawid mówił o Nim: Miałem Pana zawsze przed oczami, gdyż stoi po mojej prawicy, abym się nie zachwiał. [26] Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei, [27] że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec skażeniu. [28] Dałeś mi poznać drogi życia i napełnisz mnie radością przed obliczem Twoim.

Dz 3,22–23

Lekcja 2: s. 10

[22] Powiedział przecież Mojżesz: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan, Bóg nasz, spośród braci waszych. Słuchajcie Go we wszystkim, co wam powie. [23] A każdy, kto nie posłucha tego Proroka, zostanie usunięty z ludu.

Dz 4,24–31

Lekcja 2: s. 10

[24] Wysłuchawszy tego podnieśli jednomyślnie głos do Boga i mówili: Wszechwładny Stwórco nieba i ziemi, i morza, i wszystkiego, co w nich istnieje, [25] Tyś przez Ducha Świętego powiedział ustami sługi Twego Dawida: Dlaczego burzą się narody i ludy knują rzeczy próżne? [26] Powstali królowie ziemi i książęta zeszli się razem przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi. [27] Zeszli się bowiem rzeczywiście w tym mieście przeciw świętemu Słudze Twemu, Jezusowi, którego namaściłeś, Herod i Poncjusz Piłat z poganami i pokoleniami Izraela, [28] aby uczynić to, co ręka Twoja i myśl zamierzyły.

[29] A teraz spójrz, Panie, na ich groźby i daj sługom Twoim głosić słowo Twoje z całą odwagą, [30] gdy Ty wyciągać będziesz swą rękę, aby uzdrawiać i dokonywać znaków i cudów przez imię świętego Sługi Twego, Jezusa. [31] Po tej modlitwie zadrżało miejsce, na którym byli zebrani, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili odważnie słowo Boże.

Dz 5,28–29

Lekcja 2: s. 5

[28] Zakazaliśmy wam surowo, abyście nie nauczali w to imię, a oto napełniliście Jerozolimę waszą nauką i chcecie ściągnąć na nas krew tego Człowieka? [29] Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi - odpowiedział Piotr i Apostołowie.

Dz 10,1–2

Lekcja 2: s. 9

[1] W Cezarei mieszkał pewien człowiek imieniem Korneliusz, setnik z kohorty zwanej Italską, [2] pobożny i "bojący się Boga" wraz z całym swym domem. Dawał on wielkie jałmużny ludowi i zawsze modlił się do Boga.

Dz 13,40–41.47

Lekcja 2: s. 10

40 Baczcie więc, aby nie sprawdziły się na was słowa Proroków: 41 Patrzcie, szydercy, zdumiewajcie się i odejdźcie, bo za dni waszych dokonuję dzieła, dzieła, któremu byście nie uwierzyli, gdyby wam ktoś o nim mówił.

47 Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem Cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi.

Dz 17,11

Lekcja 2: s. 9

11 Ci byli szlachetniejsi od Tesaloniczan, przyjęli naukę z całą gorliwością i codziennie badali Pisma, czy istotnie tak jest.

Dz 26,20

Lekcja 2: s. 3

20 Lecz nawoływałem najprzód mieszkanców Damaszku i Jerozolimy, a potem całej ziemi judzkiej, i pogan, aby pokutowali i nawrócili się do Boga, i pełnili uczynki godne pokuty.

List do Rzymian

Rz 2,1

Lekcja 2: s. 7

1 Przeto nie możesz wymówić się od winy, człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się do sądzenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok, bo ty czynisz to samo, co osądzasz.

Rz 3,21–26

Lekcja 2: s. 3, 6

21 Ale teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczona przez Prawo i Proroków. 22 Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą. Bo nie ma tu różnicy: 23 wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, 24 a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie które jest w Chrystusie Jezusie. 25 Jego to ustanowił Bóg narzędziem przebłagania przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to okazać, że sprawidliwość Jego względem grzechów popełnionych dawniej - za dni cierpliwości Bożej - wyrażała się

26 w odpuszczaniu ich po to, by ujawnić w obecnym czasie Jego sprawiedliwość, i [aby pokazać], że On sam jest sprawiedliwy i usprawiedliwia każdego, który wierzy w Jezusa.

Rz 5,1.3–5.9.11

Lekcja 2: s. 3, 4

1 Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa,

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4 a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

9 Tym bardziej więc będziemy przez Niego zachowani od karzącego gniewu, gdy teraz przez krew Jego zostaliśmy usprawiedliwieni.

11 I nie tylko to - ale i chlubić się możemy w Bogu przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego teraz uzyskaliśmy pojednanie.

Rz 6,1–23

Lekcja 2: s. 3, 4, 10, 14, 15

1 Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? żadną miarą! 2 Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże możemy żyć w nim nadal? 3 Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? 4 Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. 5 Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie.

6 To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. 7 Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. 8 Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, 9 wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. 10 Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga.

11 Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12 Niechże więc grzech nie króluje w waszym śmiertelnym ciele, poddając was swoim pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków waszych jako broń nieprawości na służbę grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako

ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce. 15 Jaki stąd wniosek? Czy mamy dalej grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już poddani Prawu, lecz łasce? żadną miarą!

16 Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź [niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci, bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do sprawiedliwości? 17 Dzięki jednak niech będą Bogu za to, że gdy byliście niewolnikami grzechu, daliście z serca posłuch nakazom tej nauki, której was oddano 18 a uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę sprawiedliwości. 19 Ze względu na przyrodzoną waszą słabość posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich stosunków: jak oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości, pogrążając się w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia. 20 Kiedy bowiem byliście niewolnikami grzechu, byliście wolni od służby sprawiedliwości.

21 Jakiż jednak pożytek mieliście wówczas z tych czynów, których się teraz wstydzicie? Przecież końcem ich jest śmierć 22 Teraz zaś, po wyzwoleniu z grzechu i oddaniu się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uświęcenie. A końcem tego - życie wieczne. 23 Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 8,1.9.11.14–17.23.26–39

Lekcja 2: s. 1, 3, 4, 5, 6

1 Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia.

9 Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy.

11 A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

14 Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. 15 Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze! 16 Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. 17 Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale.

23 Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy, oczekując <przybrania za synów> - odkupienia naszego ciała.

26 Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. 27 Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą. 28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29 Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi. 30 Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał - tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił - tych też obdarzył chwałą.

31 Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? 32 On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? 33 Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? 34 Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? 35 Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 10,17

Lekcja 2: s. 6

17 Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym
zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa.

Rz 12,1–21

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 10, 12

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru
z tego świata, lecz przemieniajcie się przez
odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać,
jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu
przyjemne i co doskonałe. 3 Mocą bowiem łaski,
jaka została mi dana, mówię każdemu z was:
Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania,
niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo -
według miary, jaką Bóg każdemu w wierze
wyznaczył. 4 Jak bowiem w jednym ciele mamy
wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają
tę samą czynność - 5 podobnie wszyscy razem
tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z
osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami.

6 Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne
dary: bądź dar proroctwa - [do stosowania]
zgodnie z wiarą; 7 bądź to urząd diakona - dla
wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd
nauczyciela - dla wypełniania czynności
nauczycielskich; 8 bądź dar upominania - dla
karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, [niech to
czyni] ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym,
[niech działa] z gorliwością; kto pełni uczynki
miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo. 9 Miłość
niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego,
podążajcie za dobrem. 10 W miłości braterskiej
nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci
jedni drugich wyprzedzajcie.

11 Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie
płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12
Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom
świętych. Przestrzegajcie gościnności. 14
Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z
tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy
płaczą.

16 Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie
gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to,
co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za
mądrych. 17 Nikomu złem za złe nie odpłacajcie.
Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich
ludzi. 18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was
zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi. 19
Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. 20
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę.

21 Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem
zwyciężaj.

Rz 13,1–14

Lekcja 2: s. 5

1 Każdy niech będzie poddany władzom,
sprawującym rządy nad innymi. Nie ma bowiem
władzy, która by nie pochodziła od Boga, a te,
które są, zostały ustanowione przez Boga. 2 Kto
więc przeciwstawia się władzy - przeciwstawia się
porządkowi Bożemu. Ci zaś, którzy się
przeciwstawili, ściągną na siebie wyrok
potępienia. 3 Albowiem rządzący nie są
postrachem dla uczynku dobrego, ale dla złego. A
chcesz nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest ona bowiem
dla ciebie narzędziem Boga, [prowadzącym] ku
dobremu. Jeżeli jednak czynisz źle, lękaj się, bo
nie na próżno nosi miecz. Jest bowiem
narzędziem Boga do wymierzenia sprawiedliwej
kary temu, który czyni źle. 5 Należy więc jej się
poddać nie tylko ze względu na karę, ale ze
względu na sumienie.

6 Z tego samego też powodu płacicie podatki. Bo
ci, którzy się tym zajmują, z woli Boga pełnią swój
urząd. 7 Oddajcie każdemu to, mu się należy:
komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu
uległość - uległość, komu cześć - cześć. 8 Nikomu
nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością.
Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. 9
Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj,
nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. 10 Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa.

11 A zwłaszcza rozumiejcie chwilę obecną: teraz
nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz
bowiem zbawienie jest bliżej nas, niż wtedy,
gdyśmy uwierzyli. 12 Noc się posunęła, a
przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki
ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła. 13
żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w
hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i
wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. 14 Ale
przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie
troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

Rz 14,1–23

Lekcja 2: s. 5

1 A tego, który jest słaby w wierze, przygarniajcie
życzliwie, bez spierania się o poglądy. 2 Jeden jest
zdania, że można jeść wszystko, drugi, słaby, jada
tylko jarzyny. 3 Ten, kto jada [wszystko], niech nie
pogardza tym, który nie [wszystko] jada, a ten,
który nie jada, niech nie potępia tego, który jada;
bo Bóg go łaskawie przygarnął. 4 Kim jesteś ty, co
się odważasz sądzić cudzego sługę? To, czy on
stoi, czy upada, jest rzeczą jego Pana. Ostoi się
zresztą, bo jego Pan ma moc utrzymać go na
nogach. 5 Jeden czyni różnicę między
poszczególnymi dniami, drugi zaś uważa
wszystkie za równe: niech się każdy trzyma
swego przekonania.

6 Kto przestrzega pewnych dni, przestrzega ich
dla Pana, a kto jada wszystko - jada dla Pana.
Bogu przecież składa dzięki. A kto nie jada
wszystkiego - nie jada ze względu na Pana, i on
również dzięki składa Bogu. 7 Nikt zaś z nas nie
żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: 8 jeżeli
bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś
umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w
śmierci należymy do Pana. 9 Po to bowiem
Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować
tak nad umarłymi, jak nad żywymi. 10 Dlaczego
więc ty potępiasz swego brata? Albo dlaczego
gardzisz swoim bratem? Wszyscy przecież
staniemy przed trybunałem Boga.

11 Napisane jest bowiem: Na moje życie - mówi
Pan - przede Mną klęknie wszelkie kolano. a
każdy język wielbić będzie Boga. 12 Tak więc
każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. 13
Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A
raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu
sposobności do upadku lub zgorszenia. 14 Wiem i
przekonany jestem w Panu Jezusie, że nie ma
niczego, co by samo przez się było nieczyste, a
jest nieczyste tylko dla tego, kto je uważa za
nieczyste. 15 Gdy więc stanowiskiem w sprawie
pokarmów zasmucasz swego brata, nie
postępujesz już zgodnie z miłością. Tym swoim
[stanowiskiem w sprawie] pokarmów nie narażaj
na zgubę tego, za którego umarł Chrystus.

16 Niech więc posiadane przez was dobro nie
stanie się sposobnością do bluźnierstwa! 17 Bo
królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije,
ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu
Świętym. 18 A kto w taki sposób służy
Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u
ludzi. 19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie
pokoju i wzajemnemu zbudowaniu. 20 Nie burz
dzieła Bożego ze względu na pokarmy.
Wprawdzie każda rzecz jest czysta, stałaby się
jednak zła, jeśliby człowiek spożywając ją, dawał
przez to zgorszenie.

21 Dobrą jest rzeczą nie jeść mięsa i nie pić wina, i
nie czynić niczego, co twego brata razi [gorszy
albo osłabia]. 22 A swoje własne przekonanie
zachowaj dla siebie przed Bogiem. Szczęśliwy
ten, kto w postanowieniach siebie samego nie
potępia. 23 Kto bowiem spożywa pokarmy, mając
przy tym wątpliwości, ten potępia samego siebie,
bo nie postępuje zgodnie z przekonaniem.
Wszystko bowiem, co się czyni niezgodnie z
przekonaniem, jest grzechem.

Rz 15,1–4.14

Lekcja 2: s. 2, 3, 4, 6

1 A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze],
powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi,
a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. 2
Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego
dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. 3
Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było
dogodne dla Niego ale jak napisano: Urągania
tych, którzy Tobie urągają, spadły na Mnie. 4 To
zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane
zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki
cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma,
podtrzymywali nadzieję.

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni
jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką
wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie
upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,18–25.30–31

Lekcja 2: s. 1, 3, 4, 14, 15

18 Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych,
co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas,
którzy dostępujemy zbawienia. 19 Napisane jest
bowiem: Wytracę mądrość mędrców, a
przebiegłość przebiegłych zniweczę. 20 Gdzie jest
mędrzec? Gdzie uczony? Gdzie badacz tego, co
doczesne? Czyż nie uczynił Bóg głupstwem
mądrości świata? 21 Skoro bowiem świat przez
mądrość nie poznał Boga w mądrości Bożej,
spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia
słowa zbawić wierzących. 22 Tak więc, gdy Żydzi
żądają znaków, a Grecy szukają mądrości,

23 my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który
jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla
pogan, 24 dla tych zaś, którzy są powołani, tak
spośród Żydów, jak i spośród Greków,

Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą. [25] To bowiem, co jest głupstwem u Boga, przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u Boga, przewyższa mocą ludzi.

[30] Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem, [31] aby, jak to jest napisane, w Panu się chlubił ten, kto się chlubi.

1 Kor 2,2.9–13

Lekcja 2: s. 1, 4, 14, 15

[2] Postanowiłem bowiem, będąc wśród was, nie znać niczego więcej, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego.

[9] lecz właśnie głosimy, jak zostało napisane, to, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. [10] Nam zaś objawił to Bóg przez Ducha. Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego. [11] Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego, co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. [12] Otóż myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. [13] A głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej mądrości, lecz pouczeni przez Ducha, przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z Ducha.

1 Kor 3,19

Lekcja 2: s. 4

[19] Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u Boga. Zresztą jest napisane: On udaremnia zamysły przebiegłych

1 Kor 10,12–13.31

Lekcja 2: s. 3, 4, 8

[12] Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy, aby nie upadł. [13] Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

[31] Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

1 Kor 11,28–32

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 7, 9, 10

[28] Niech przeto człowiek baczy na siebie samego, spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. [29] Kto bowiem spożywa i pije nie zważając na Ciało [Pańskie], wyrok sobie spożywa i pije. [30] Dlatego to właśnie wielu wśród was słabych i chorych i wielu też umarło. [31] Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni. [32] Lecz gdy jesteśmy sądzeni przez Pana, upomnienie otrzymujemy, abyśmy nie byli potępieni ze światem.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 2: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[4] Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; [5] nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; [6] nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. [7] Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. [8] Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,3–4.31.36–58

Lekcja 2: s. 4, 5, 14

[3] Przekazałem wam na początku to, co przejąłem; że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, [4] że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem;

[31] Zapewniam was, przez chlubę, jaką mam z was w Jezusie Chrystusie, Panu naszym, że każdego dnia umieram.

[36] O, niemądry! Przecież to, co siejesz, nie ożyje, jeżeli wprzód nie obumrze. [37] To, co zasiewasz, nie jest od razu ciałem, którym ma się stać potem, lecz zwykłym ziarnem, na przykład pszenicznym lub jakimś innym. [38] Bóg zaś takie daje mu ciało, jakie zechciał; każdemu z nasion właściwe. [39] Nie wszystki ciała są takie same: inne są ciała ludzi, inne zwierząt, inne wreszcie ptaków i ryb. [40] Są ciała niebieskie i ziemskie, lecz inne jest piękno ciał niebieskich, inne - ziemskich.

[41] Inny jest blask słońca, a inny - księżyca i gwiazd. Jedna gwiazda różni się jasnością od drugiej. [42] Podobnie rzecz się ma ze zmartwychwstaniem. Zasiewa się zniszczalne - powstaje zaś niezniszczalne; [43] sieje się

niechwalebne - powstaje chwalebne; sieje się słabe - powstaje mocne; [44] zasiewa się ciało zmysłowe - powstaje ciało duchowe. Jeżeli jest ciało ziemskie powstanie też ciało niebieskie. [45] Tak też jest napisane: Stał się pierwszy człowiek , Adam, duszą żyjącą, a ostatni Adam duchem ożywiającym.

[46] Nie było jednak wpierw tego, co duchowe, ale to, co ziemskie; duchowe było potem. [47] Pierwszy człowiek z ziemi - ziemski, drugi Człowiek - z nieba. [48] Jaki ów ziemski, tacy i ziemscy; jaki Ten niebieski, tacy i niebiescy. [49] A jak nosiliśmy obraz ziemskiego [człowieka], tak też nosić będziemy obraz [człowieka] niebieskiego. [50] Zapewniam was, bracia, że ciało i krew nie mogą posiąść królestwa Bożego, i że to, co zniszczalne, nie może mieć dziedzictwa w tym, co niezniszczalne.

[51] Oto ogłaszam wam tajemnicę: nie wszyscy pomrzemy, lecz wszyscy będziemy odmienieni. [52] W jednym momencie, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby - zabrzmi bowiem trąba - umarli powstaną nienaruszeni, a my będziemy odmienieni. [53] Trzeba, ażeby to, co zniszczalne, przyodziało się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziało się w nieśmiertelność. [54] A kiedy już to, co zniszczalne, przyodzieje się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodzieje się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: Zwycięstwo pochłonęło śmierć. [55] Gdzież jest, o śmierci twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień?

[56] Ościeniem zaś śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. [57] Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. [58] Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 2: s. 2, 7

[3] Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, [4] Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. [5] Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy.

2 Kor 3,18

Lekcja 2: s. 4, 6

[18] My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 5,1.9.17–21

Lekcja 2: s. 3, 4, 5, 6

[1] Wiemy bowiem, że jeśli nawet zniszczeje nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie.

[9] Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

[17] Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe. [18] Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania. [19] Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo jednania. [20] Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. [21] On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 9,8–10

Lekcja 2: s. 4

[8] A Bóg może zlać na was całą obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie dobre uczynki [9] według tego, co jest napisane: Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego trwa na wieki. [10] Ten zaś, który daje nasienie siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.

2 Kor 10,5.12

Lekcja 2: s. 5, 6

[5] i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo Chrystusowi

[12] Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie samych mierzą miarą własnej osoby i porównują się sami z sobą.

2 Kor 13,5

Lekcja 2: s. 7

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Siebie samych badajcie, czy trwacie w wierze;
siebie samych doświadczajcie! Czyż nie wiecie o
samych sobie, że Jezus Chrystus jest w was?
Chyba żeście odrzuceni.

List do Galatów

Ga 4,7

Lekcja 2: s. 3

7 A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem.
Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej.

Ga 5,13.16–17.22–24

Lekcja 2: s. 3, 4, 5, 9

13 Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do
wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako
zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie,
miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie!

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

22 Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami.

Ga 6,1–5.9

Lekcja 2: s. 2, 6, 8, 9

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. 3 Bo kto
uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten zwodzi
samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim. 5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

9 W czynieniu dobrze nie ustawajmy, bo gdy pora
nadejdzie, będziemy zbierać plony, o ile w pracy
nie ustaniemy.

List do Efezjan

Ef 1,3–6.18–23

Lekcja 2: s. 1, 3, 14, 15

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym.

18 [Niech da] wam światłe oczy serca tak, byście
wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania,
czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród
świętych 19 i czym przemożny ogrom Jego mocy
względem nas wierzących - na podstawie
działania Jego potęgi i siły. 20 Wykazał On je, gdy
wskrzesił Go z martwych i posadził po swojej
prawicy na wyżynach niebieskich, 21 ponad
wszelką Zwierzchnością i Władzą, i Mocą, i
Panowaniem, i ponad wszelkim innym imieniem
wzywanym nie tylko w tym wieku, ale i w
przyszłym. 22 I wszystko poddał pod Jego stopy, a
Jego samego ustanowił nade wszystko Głową dla
Kościoła,

23 który jest Jego Ciałem, Pełnią Tego, który
napełnia wszystko wszelkimi sposobami.

Ef 2,8–10.12–13.19–20

Lekcja 2: s. 1, 3, 15

8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A
to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: 9
nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. 10
Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w
Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg
z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

12 w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy
względem społeczności Izraela i bez udziału w
przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani
Boga na tym świecie. 13 Ale teraz w Chrystusie
Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko,
staliście się bliscy przez krew Chrystusa.

19 A więc nie jesteście już obcymi i przychodniami,
ale jesteście współobywatelami świętych i
domownikami Boga - 20 zbudowani na
fundamencie apostołów i proroków, gdzie
kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

Ef 4,1–32

Lekcja 2: s. 5, 6, 12, 16

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i
cichością, z cierpliwością, znosząc siebie
nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność
Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. 4 Jedno jest
Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do
jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. 5 Jeden
jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest.

6 Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i
działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we
wszystkich. 7 Każdemu zaś z nas została dana
łaska według miary daru Chrystusowego. 8
Dlatego mówi Pismo: Wstąpiwszy do góry wziął
do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary. 9 Słowo
zaś "wstąpił" cóż oznacza, jeśli nie to, że również
zstąpił do niższych części ziemi? 10 Ten, który
zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie
niebiosa, aby wszystko napełnić.

11 I On ustanowił jednych apostołami, innych
prorokami, innych ewangelistami, innych
pasterzami i nauczycielami 12 dla przysposobienia
świętych do wykonywania posługi, celem
budowania Ciała Chrystusowego, 13 aż dojdziemy
wszyscy razem do jedności wiary i pełnego
poznania Syna Bożego, do człowieka
doskonałego, do miary wielkości według Pełni
Chrystusa. 14 [Chodzi o to], abyśmy już nie byli
dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy
powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi
i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce
fałszu. 15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi.

16 Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w
łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z
członków stosownie do jego miary - przyczynia
sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości. 17
To zatem mówię i zaklinam [was] w Panu, abyście
już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z
ich próżnym myśleniem, 18 umysłem pogrążeni w
mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej
w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości
serca. 19 Oni to doprowadziwszy siebie do
nieczułości [sumienia], oddali się rozpuście,
popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju
grzechy nieczyste. 20 Wy zaś nie tak nauczyliście
się Chrystusa.

21 Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście
pouczeni w Nim - zgodnie z prawdą, jaka jest w
Jezusie, 22 że - co się tyczy poprzedniego sposobu
życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który
ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, 23
odnawiać się duchem w waszym myśleniu 24 i
przyoblec człowieka nowego, stworzonego
według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej
świętości. 25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech
każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo
jesteście nawzajem dla siebie członkami.

26 Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad
waszym gniewem nie zachodzi słońce! 27 Ani nie
dawajcie miejsca diabłu! 28 Kto dotąd kradł, niech
już przestanie kraść, lecz raczej niech pracuje
uczciwie własnymi rękami, by miał z czego
udzielać potrzebującemu. 29 Niech nie wychodzi z
waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko
budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała
dobro słuchającym. 30 I nie zasmucajcie Bożego
Ducha Świętego, którym zostaliście
opieczętowani na dzień odkupienia.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie -
wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie
nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie
sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1–33

Lekcja 2: s. 4, 5, 10, 11

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci
umiłowane, 2 i postępujcie drogą miłości, bo i
Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za
nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.
3 O nierządzie zaś i wszelkiej nieczystości albo
chciwości niechaj nawet mowy nie będzie wśród
was, jak przystoi świętym, 4 ani o tym, co
haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub
nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest
niestosowne. Raczej winno być wdzięczne
usposobienie. 5 O tym bowiem bądźcie
przekonani, że żaden rozpustnik ani nieczysty,
ani chciwiec - to jest bałwochwalca - nie ma
dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

6 Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowami,
bo przez te [grzechy] nadchodzi gniew Boży na
buntowników. 7 Nie miejcie więc z nimi nic
wspólnego! 8 Niegdyś bowiem byliście
ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w
Panu: postępujcie jak dzieci światłości! 9 Owocem
bowiem światłości jest wszelka prawość i
sprawiedliwość, i prawda. 10 Badajcie, co jest miłe
Panu.

11 I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach
ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie
[tamtych]! 12 O tym bowiem, co u nich się dzieje
po kryjomu, wstyd nawet mówić. 13 Natomiast
wszystkie te rzeczy piętnowane stają się jawne

dzięki światłu, bo wszystko, co staje się jawne, jest światłem. [14] Dlatego się mówi: Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus. [15] Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy.

[16] Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. [17] Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana. [18] A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem, [19] przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach. [20] Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa!

[21] Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej! [22] Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, [23] bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus - Głową Kościoła: On - Zbawca Ciała. [24] Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom - we wszystkim. [25] Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie,

[26] aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, [27] aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. [28] Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. [29] Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół, [30] bo jesteśmy członkami Jego Ciała.

[31] Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. [32] Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. [33] W końcu więc niechaj także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego! A żona niechaj się odnosi ze czcią do swojego męża!

Ef 6,1–24

Lekcja 2: s. 4, 5, 6, 9, 10

[1] Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym rodzicom, bo to jest sprawiedliwe. [2] Czcij ojca twego i matkę - jest to pierwsze przykazanie z obietnicą - [3] aby ci było dobrze i abyś był długowieczny na ziemi. [4] A [wy], ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie! [5] Niewolnicy, ze czcią i bojaźnią w prostocie serca bądźcie posłuszni waszym doczesnym panom, jak Chrystusowi,

[6] nie służąc tylko dla oka, by ludziom się podobać, lecz jako niewolnicy Chrystusa, który z duszy pełnią wolę Bożą. [7] Z ochotą służcie, jak gdybyście [służyli] Panu, a nie ludziom, [8] świadomi tego, że każdy - jeśli uczyni co dobrego, otrzyma to z powrotem od Pana - czy to niewolnik, czy wolny. [9] A wy, panowie, tak samo wobec nich postępujcie: zaniechajcie gróźby, świadomi tego, że w niebie jest Pan zarówno ich, jak wasz, a u Niego nie ma względu na osoby. [10] W końcu bądźcie mocni w Panu - siłą Jego potęgi.

[11] Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. [12] Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich. [13] Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczywszy wszystko. [14] Stańcie więc [do walki] przepasawszy biodra wasze prawdą i oblókłszy pancerz, którym jest sprawiedliwość, [15] a obuwszy nogi w gotowość [głoszenia] dobrej nowiny o pokoju.

[16] W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone pociski Złego. [17] Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże - [18] wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych [19] i za mnie, aby dane mi było słowo, gdy usta moje otworzę, dla jawnego i swobodnego głoszenia tajemnicy Ewangelii, [20] dla której sprawuję poselstwo jako więzień, ażebym jawnie ją wypowiedział, tak jak winienem.

[21] Żebyście zaś wiedzieli i wy o moich sprawach, co robię, wszystko wam oznajmi Tychik, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, [22] którego wysłałem do was po to, żebyście wy poznali nasze sprawy, a on pokrzepił wasze serca. [23] Pokój braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana naszego Jezusa Chrystusa. [24] Łaska [niech będzie] ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego Jezusa Chrystusa w nieskazitelności.

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 2: s. 1, 3, 4, 6

[6] Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,1–30

Lekcja 2: s. 1, 4, 5, 6

1 Jeśli więc jest jakieś napomnienie w Chrystusie,
jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś
udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne
współczucie - 2 dopełnijcie mojej radości przez to,
że będziecie mieli te same dążenia: tę samą
miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego,
3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego
współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w
pokorze oceniając jedni drugich za wyżej
stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie
tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To
dążenie niech was ożywia; ono też było w
Chrystusie Jezusie.

6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze
sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz
ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi,
stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym
przejawie, uznany za człowieka, 8 uniżył samego
siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to
śmierci krzyżowej. 9 Dlatego też Bóg Go nad
wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad
wszelkie imię, 10 aby na imię Jezusa zgięło się
każde kolano istot niebieskich i ziemskich i
podziemnych.

11 I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus
jest PANEM - ku chwale Boga Ojca. 12 A przeto,
umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni,
zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i
drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz
jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13
Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i
działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie
wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście
się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne
dzieci Boże pośród narodu zepsutego i
przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła
światła w świecie.

16 Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł
być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno
biegłem i nie na próżno się trudziłem. 17 A jeśli
nawet krew moja ma być wylana przy ofiarniczej
posłudze około waszej wiary, cieszę się i dzielę
radość z wami wszystkimi: 18 a także i wy się
cieszcie i dzielcie radość ze mną! 19 A mam
nadzieję w Panu Jezusie, że niebawem poślę do
was Tymoteusza, abym i ja doznał radości,
dowiedziawszy się o waszych sprawach. 20 Nie
mam bowiem nikogo o równych dążeniach ducha,
który by się szczerze zatroszczył o wasze sprawy:

21 bo wszyscy szukają własnego pożytku, a nie -
Chrystusa Jezusa. 22 A wiecie, że on został
wypróbowany: bo jak dziecko ojcu, tak on wraz ze
mną służył Ewangelii. 23 Jego to mam nadzieję
posłać do was natychmiast, skoro tylko rozejrzę
się w swoich sprawach. 24 Ufam zaś w Panu, że i
ja sam przybędę niebawem. 25 Uznałem też za
konieczne posłać do was Epafrodyta, brata,
współpracownika i współbojownika mojego, a
waszego wysłannika, który miał zaradzić moim
potrzebom,

26 gdyż bardzo tęsknił za wami wszystkimi i
dręczył się tym, że usłyszeliście o jego chorobie. 27
Rzeczywiście bowiem zachorował, tak iż był bliski
śmierci. Ale Bóg się nad nim zmiłował: nie tylko
zaś nad nim, lecz i nade mną, żebym nie doznał
smutku jednego po drugim. 28 Przeto tym
śpieszniej go posyłam, ażebyście wy, ujrzawszy
go, ponownie się uradowali, i ja żebym mniej się
martwił. 29 Przyjmijcie więc go w Panu z całą
radością! A takich jak on otaczajcie czcią, 30 bo
dla sprawy Chrystusa bliski był śmierci,
naraziwszy życie swoje po to, by was zastąpić
przy posłudze, której wy [osobiście] nie mogliście
mi oddać.

Flp 3,1–21

Lekcja 2: s. 3, 5, 14, 15

1 W końcu, bracia moi, radujcie się w Panu!
Pisanie do was o tym samym nie jest dla mnie
uciążliwe, a dla was jest środkiem niezawodnym. 2
Strzeżcie się psów, strzeżcie się złych
pracowników, strzeżcie się okaleczeńców! 3 My
bowiem jesteśmy prawdziwie ludem obrzezanym -
my, którzy sprawujemy kult w Duchu Bożym i
chlubimy się w Chrystusie Jezusie, a nie
pokładamy ufności w ciele. 4 Chociaż ja także i w
ciele mogę pokładać ufność. Jeśli ktoś inny
mniema, że może ufność złożyć w ciele, to ja tym
bardziej: 5 obrzezany w ósmym dniu, z rodu
Izraela, z pokolenia Beniamina, Hebrajczyk z
Hebrajczyków, w stosunku do Prawa - faryzeusz,

6 co do gorliwości - prześladowca Kościoła, co do
sprawiedliwości legalnej - stałem się bez zarzutu.
7 Ale to wszystko, co było dla mnie zyskiem, ze
względu na Chrystusa uznałem za stratę. 8 I
owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze
względu na najwyższą wartość poznania
Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego
wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci,
bylebym pozyskał Chrystusa 9 i znalazł się w Nim
- nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z
Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną
przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość
pochodzącą od Boga, opartą na wierze - 10 przez
poznanie Jego: zarówno mocy Jego
zmartwychwstania, jak i udziału w Jego

cierpieniach - w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci,

11 dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych.
12 Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to] zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie. 15 Wszyscy więc my, doskonali, tak to odczuwajmy: a jeśli odczuwacie coś inaczej, i to Bóg wam objawi.

16 W każdym razie: dokąd doszliśmy, w tę samą stronę zgodnie postępujmy! 17 Bądźcie, bracia, wszyscy razem moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas. 18 Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego, o których często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. 19 Ich losem - zagłada, ich bogiem - brzuch, a chwała - w tym, czego winni się wstydzić. To ci, których dążenia są przyziemne. 20 Nasza bowiem ojczyzna jest w niebie. Stamtąd też jako Zbawcy wyczekujemy Pana naszego Jezusa Chrystusa,

21 który przekształci nasze ciało poniżone, na podobne do swego chwalebnego ciała, tą potęgą, jaką może On także wszystko, co jest, sobie podporządkować.

Flp 4,6–8.11–13.19

Lekcja 2: s. 4, 5, 6, 9, 11

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli!

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę.

List do Kolosan

Kol 1,10

Lekcja 2: s. 4, 5, 6

10 abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga.

Kol 2,1–23

Lekcja 2: s. 2, 3, 5

1 Chcę bowiem, abyście wiedzieli, jak wielką walkę toczę o was, o tych, którzy są w Laodycei, i o tych wszystkich, którzy nie widzieli mnie osobiście, 2 aby ich serca doznały pokrzepienia, aby zostali w miłości pouczeni, ku /osiągnięciu/ całego bogactwa pełni zrozumienia, ku głębszemu poznaniu tajemnicy Boga - /to jest/ Chrystusa. 3 W Nim wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte. 4 Mówię o tym, by was nikt nie zwodził pozornym dowodzeniem. 5 Choć bowiem ciałem jestem daleko, to jednak duchem jestem z wami, ciesząc się na widok waszego porządku i stałości wiary waszej w Chrystusa.

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie jako Panu, tak w Nim postępujcie: 7 zapuśćcie w Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni wdzięczności. 8 Baczcie, aby kto was nie zagarnął w niewolę przez tę filozofię będącą czczym oszustwem, opartą na ludzkiej tylko tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie. 9 W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała, 10 bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

11 I w Nim też otrzymaliście obrzezanie, nie z ręki ludzkiej, lecz Chrystusowe obrzezanie, polegające na zupełnym wyzuciu się z ciała grzesznego, 12 jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił. 13 I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego /grzesznego/ ciała, razem z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, 14 skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża. 15 Po rozbrojeniu Zwierzchności i Władz, jawnie wystawił /je/ na widowisko, powiódłszy je dzięki Niemu w triumfie.

16 Niechaj więc nikt o was nie wydaje sądu co do jedzenia i picia bądź w sprawie święta czy nowiu, czy szabatu. 17 Są to tylko cienie spraw

przyszłych, a rzeczywistość należy do Chrystusa. 18 Niechaj was nikt nie odsądza od nagrody, zamiłowany w uniżaniu siebie i przesadnej czci aniołów, zgłębiając to, co ujrzał. Taki, nadęty bez powodu zmysłowym swym sposobem myślenia, 19 nie trzyma się mocno Głowy - /Tego/, z którego całe Ciało, zaopatrywane i utrzymywane w całości dzięki wiążącym połączeniom członków, rośnie Bożym wzrostem. 20 Jeśli razem z Chrystusem umarliście dla żywiołów świata, dlaczego - jak gdyby żyjąc /jeszcze/ w świecie - dajecie sobie narzucać nakazy:

21 Nie bierz ani nie kosztuj, ani nie dotykaj ... , ! 22 A przecież wszystko to są rzeczy /przeznaczone/ do zniszczenia przez spożycie - /przepisy/ według nakazów i nauk ludzkich. 23 Przepisy te mają pozór mądrości dzięki kultowi własnego pomysłu, uniżaniu siebie i nieoszczędzaniu ciała, nie dzięki okazywaniu jakiejś wyrozumiałości dla zaspokojenia ciała /grzesznego/.

Kol 3,1–25

Lekcja 2: s. 3, 4, 5, 10, 12

1 Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. 2 Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

6 Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów buntu. 7 I wy niegdyś tak postępowaliście, kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to wszystko: gniew, zapalczywość, złość, znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! 9 Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, 10 a przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego, który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/ Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z /całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. 17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego. 18 Żony bądźcie poddane mężom, jak przystało w Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla nich przykrymi! 20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe w Panu.

21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie traciły ducha. 22 Niewolnicy, bądźcie we wszystkim posłuszni doczesnym panom, nie służąc tylko dla oka, jak gdybyście się mieli ludziom przypodobać, lecz w szczerości serca, bojąc się /prawdziwego/ Pana. 23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę. Służycie Chrystusowi jako Panu! 25 Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

Kol 4,2.6

Lekcja 2: s. 5, 9

2 Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej wśród dziękczynienia.

6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,4.13

Lekcja 2: s. 1, 4, 6, 9

4 lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada nasze serca.

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy przyjęliście słowo Boże, usłyszane od nas, przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale - jak jest naprawdę - jako słowo Boga, który działa w was wierzących.

1 Tes 4,1–18

Lekcja 2: s. 5, 6

1 A na koniec, bracia, prosimy i zaklinamy was w
Panu Jezusie: według tego, coście od nas przejęli
w sprawie sposobu postępowania i podobania się
Bogu - jak już postępujecie - stawajcie się coraz
doskonalszymi! 2 Wiecie przecież, jakie nakazy
daliśmy wam przez Pana Jezusa. 3 Albowiem wolą
Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie
się od rozpusty, 4 aby każdy umiał utrzymywać
ciało własne w świętości i we czci, 5 a nie w
pożądliwej namiętności, jak to czynią nie znający
Boga poganie.

6 Niech nikt w tej sprawie nie wykracza i nie
oszukuje brata swego, albowiem, jak wam to
przedtem powiedzieliśmy, zapewniając
uroczyście: Bóg jest mścicielem tego
wszystkiego. 7 Nie powołał nas Bóg do
nieczystości, ale do świętości. 8 A więc kto [to]
odrzuca, nie człowieka odrzuca, lecz Boga, który
przecież daje wam swego Ducha Świętego. 9 Nie
jest rzeczą konieczną, abyśmy wam pisali o
miłości braterskiej, albowiem Bóg was samych
naucza, abyście się wzajemnie miłowali. 10
Czynicie to przecież w stosunku do wszystkich
braci w całej Macedonii.

11 Zachęcam was jedynie, bracia, abyście coraz
bardziej się doskonalili i starali zachować spokój,
spełniać własne obowiązki i pracować własnymi
rękami, jak to wam nakazaliśmy. 12 Wobec tych,
którzy pozostają na zewnątrz, zachowujcie się
szlachetnie, a nie będzie wam potrzeba nikogo. 13
Nie chcemy, bracia, waszego trwania w
niewiedzy co do tych, którzy umierają, abyście się
nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają
nadziei. 14 Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus
istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych,
którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z
Nim. 15 To bowiem głosimy wam jako słowo
Pańskie, że my, żywi, pozostawieni na przyjście
Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy pomarli.

16 Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na
głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli
w Chrystusie powstaną pierwsi. 17 Potem my, żywi
i pozostawieni, wraz z nimi będziemy porwani w
powietrze, na obłoki naprzeciw Pana, i w ten
sposób zawsze będziemy z Panem. 18 Przeto
wzajemnie się pocieszajcie tymi słowami!

1 Tes 5,6–11.17–18

Lekcja 2: s. 5, 6, 9, 10

6 Nie śpijmy przeto jak inni, ale czuwajmy i
bądźmy trzeźwi! 7 Ci, którzy śpią, w nocy śpią, a
którzy się upijają, w nocy są pijani. 8 My zaś,
którzy do dnia należymy, bądźmy trzeźwi, odziani
w pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei
zbawienia. 9 Ponieważ nie przeznaczył nas Bóg,
abyśmy zasłużyli na gniew, ale na osiągnięcie
zbawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa,
10 który za nas umarł, abyśmy, czy żywi, czy
umarli, razem z Nim żyli.

11 Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie
jedni drugich, jak to zresztą czynicie.

17 nieustannie się módlcie! 18 W każdym położeniu
dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie
Chrystusie względem was.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,3

Lekcja 2: s. 4

3 Wierny jest Pan, który umocni was i ustrzeże od
złego.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,1–2

Lekcja 2: s. 10

1 Zalecam więc przede wszystkim, by prośby,
modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia
odprawiane były za wszystkich ludzi: 2 za królów i
za wszystkich sprawujących władze, abyśmy
mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą
pobożnością i godnością.

1 Tm 4,7–8

Lekcja 2: s. 9

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie!
Sam zaś ćwicz się w pobożności! 8 Bo ćwiczenie
cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś
przydatna jest do wszystkiego, mając
zapewnienie życia obecnego i tego, które ma
nadejść.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15

Lekcja 2: s. 6, 9, 10, 11

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

2 Tm 3,1–17

Lekcja 2: s. 2, 4, 5, 6, 9, 10, 14, 15

1 A wiedz o tym, że w dniach ostatnich nastaną
chwile trudne. 2 Ludzie bowiem będą samolubni,
chciwi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni
rodzicom, niewdzięczni, niegodziwi, 3 bez serca,
bezlitośni, miotający oszczerstwa,
niepohamowani, bez uczuć ludzkich,
nieprzychylni, 4 zdrajcy, zuchwali, nadęci,
miłujący bardziej rozkosz niż Boga. 5 Będą
okazywać pozór pobożności, ale wyrzekną się jej
mocy. I od takich stroń.

6 Z takich bowiem są ci, co wślizgują się do
domów i przeciągają na swą stronę kobietki
obciążone grzechami, powodowane pożądaniami
różnego rodzaju, 7 takie, co to zawsze się uczą, a
nigdy nie mogą dojść do poznania prawdy. 8 Jak
Jannes i Jambres wystąpili przeciw Mojżeszowi,
tak też i ci przeciwstawiają się prawdzie, ludzie o
spaczonym umyśle, którzy nie zdali egzaminu z
wiary. Ale dalszego postępu nie osiągną: 9 bo ich
bezmyślność będzie jawna dla wszystkich, jak i
tamtych jawna się stała. 10 Ty natomiast poszedłeś
śladem mojej nauki, sposobu życia, zamierzeń,
wiary, cierpliwości, miłości, wytrwałości,

11 prześladowań, cierpień, jakie mnie spotkały w
Antiochii, w Ikonium, w Listrze. Jakież to
prześladowania zniosłem - a ze wszystkich
wyrwał mnie Pan! 12 I wszystkich, którzy chcą żyć
zbożnie w Chrystusie Jezusie, spotkają
prześladowania. 13 Tymczasem ludzie źli i
zwodziciele będą się dalej posuwać ku temu, co
gorsze, błądząc i /innych/ w błąd wprowadzając. 14
Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i
co ci zawierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś.
Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte,
15 które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku
zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie.

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,1–15

Lekcja 2: s. 5

1 Ty zaś głoś to, co jest zgodne ze zdrową nauką: 2
że starcy winni być ludźmi trzeźwymi,
statecznymi, roztropnymi odznaczającymi się
zdrową wiarą, miłością, cierpliwością. 3 Podobnie
starsze kobiety winny być w zewnętrznym
ułożeniu jak najskromniejsze, winny unikać
plotek i oszczerstw, nie upijać się winem, a uczyć
innych dobrego. 4 Niech pouczają młode kobiety,
jak mają kochać mężów, dzieci, 5 jak mają być
rozumne, czyste, gospodarne, dobre, poddane
swym mężom - aby nie bluźniono słowu Bożemu.

6 Młodzieńców również upominaj, aby byli
umiarkowani; 7 we wszystkim dawaj wzór dobrych
uczynków własnym postępowaniem w nauczaniu
okazuj prawość, powagę, 8 mowę zdrową, wolną
od zarzutu, ażeby przeciwnik ustąpił ze wstydem,
nie mogąc nic złego o nas powiedzieć. 9
Niewolnicy niech będą poddani swoim panom we
wszystkim, niech się starają im przypodobać,
niech się im nie sprzeciwiają, 10 niczego sobie nie
przywłaszczają, lecz niech okazują zawsze
doskonałą wierność, ażeby pod każdym względem
stali się chlubą dla nauki naszego Zbawiciela,
Boga.

11 Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie
zbawienie wszystkim ludziom 12 i poucza nas,
abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz
światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie
żyli na tym świecie, 13 oczekując błogosławionej
nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i
Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, 14 który
wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od
wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud
wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu
dobrych uczynków. 15 To mów, do tego zachęcaj i
karć z całą powagą, niechaj cię nikt nie
lekceważy!

Tt 3,1–15

Lekcja 2: s. 5

1 Przypominaj im, że powinni podporządkować się
zwierzchnim władzom, słuchać ich i okazywać
gotowość do wszelkiego dobrego czynu: 2 nikogo
nie lżyć, unikać sporów, odznaczać się
uprzejmością, okazywać każdemu człowiekowi
wszelką łagodność. 3 Niegdyś bowiem i my
byliśmy nierozumni, oporni, błądzący, służyliśmy
różnym żądzom i rozkoszom, żyjąc w złości i
zawiści, godni obrzydzenia, pełni nienawiści jedni
ku drugim. 4 Gdy zaś ukazała się dobroć i miłość
Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, 5 nie ze
względu na sprawiedliwe uczynki, jakie
spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas
przez obmycie odradzające i odnawiające w
Duchu Świętym,

6 którego wylał na nas obficie przez Jezusa
Chrystusa, Zbawiciela naszego, 7 abyśmy,
usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei
dziedzicami życia wiecznego. 8 Nauka ta
zasługuje na wiarę, i chcę, abyś z całą
stanowczością o tym mówił, że ci, którzy wierzą w
Boga, mają się starać usilnie o pełnienie dobrych
czynów. Jest to dobre i pożyteczne dla ludzi. 9
Unikaj natomiast głupich dociekań, rodowodów,
sporów i kłótni o Prawo [Mojżeszowe]! Są
bowiem bezużyteczne i puste. 10 Sekciarza po
jednym lub drugim upomnieniu wystrzegaj się,

11 wiedząc, że człowiek taki jest przewrotny i
grzeszny, przy czym sam na siebie wydaje wyrok.
12 Gdy poślę do ciebie Artemasa lub Tychika,
postaraj się czym prędzej przybyć do mnie do
Nikopolis, 13 postanowiłem bowiem tam spędzić
zimę. Zenasa, uczonego w Prawie, i Apollosa
zaopatrz należycie na drogę powrotną, by im na
niczym nie zbywało. 14 Niechże i nasi wierni
nauczą się przodować w [spełnianiu] dobrych
czynów, które służą zaspokojeniu koniecznych
potrzeb - żeby nie byli bez zasług. 15 Pozdrawiają
cię wszyscy z mego otoczenia. Pozdrów tych,
którzy nas kochają w wierze. Łaska z wami
wszystkimi!

List do Hebrajczyków

Hbr 2,18

Lekcja 2: s. 3

18 W czym bowiem sam cierpiał będąc
doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym,
którzy są poddani próbom.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 2: s. 3, 4, 6, 9

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,12–14

Lekcja 2: s. 2, 4, 6, 8, 14, 15

12 Gdy bowiem ze względu na czas powinniście
być nauczycielami, sami potrzebujecie kogoś, kto
by was pouczył o pierwszych prawdach słów
Bożych, i mleka wam potrzeba, a nie stałego
pokarmu. 13 Każdy, który pije /tylko/ mleko,
nieświadom jest nauki sprawiedliwości ponieważ
jest niemowlęciem. 14 Przeciwnie, stały pokarm
jest właściwy dla dorosłych, którzy przez
ćwiczenie mają władze umysłu udoskonalone do
rozróżniania dobra i zła.

Hbr 7,25

Lekcja 2: s. 4

25 Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych,
którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo
zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi.

Hbr 9,28

Lekcja 2: s. 5

28 tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla
zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukaże się
nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia
tych, którzy Go oczekują.

Hbr 10,23–25

Lekcja 2: s. 5, 6

23 Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą
wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał
obietnicę. 24 Troszczmy się o siebie wzajemnie, by
się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. 25
Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak
się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy
się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej
widzicie, że zbliża się dzień.

Hbr 11,10

Lekcja 2: s. 5

10 Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na
silnych fundamentach, którego architektem i
budowniczym jest sam Bóg.

Hbr 12,1.5–11

Lekcja 2: s. 2, 9

1 I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo
świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede
wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi,
winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam
zawodach.

5 a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się
zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie
lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy
On cię doświadcza. 6 Bo kogo miłuje Pan, tego
karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna
przyjmuje. 7 Trwajcież w karności! Bóg obchodzi
się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn,
którego by ojciec nie karcił? 8 Jeśli jesteście bez
karania, którego uczestnikami stali się wszyscy,
nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. 9
Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych
według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie
bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć
będziemy?

10 Tamci karcili nas według swej woli na czas
znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego
dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej
świętości. 11 Wszelkie karcenie na razie nie
wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak
przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon
sprawiedliwości.

Hbr 13,5.15.21

Lekcja 2: s. 4, 6, 9

5 Postępowanie wasze niech będzie wolne od
chciwości na pieniądze: zadowalajcie się tym, co
macie. Sam bowiem powiedział: Nie opuszczę cię
ani pozostawię.

15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci
ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają
Jego imię.

21 niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście
czynili Jego wolę, sprawując w was, co miłe jest w
oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu
chwała na wieki wieków! Amen.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,1–27

Lekcja 2: s. 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 14, 15

1 Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, śle
pozdrowienie dwunastu pokoleniom w
rozproszeniu. 2 Za pełną radość poczytujcie to
sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne
doświadczenia. 3 Wiedzcie, że to, co wystawia
waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. 4
Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym,
abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie
wykazując braków. 5 Jeśli zaś komuś z was
brakuje mądrości, niech prosi o nią Boga, który
daje wszystkim chętnie i nie wymawiając; a na
pewno ją otrzyma.

6 Niech zaś prosi z wiarą, a nie wątpi o niczym.
Kto bowiem żywi wątpliwości, podobny jest do
fali morskiej wzbudzonej wiatrem i miotanej to
tu, to tam. 7 Człowiek ten niech nie myśli, że
otrzyma cokolwiek od Pana, 8 bo jest mężem
chwiejnym, niestałym we wszystkich swych
drogach 9 Niech się zaś ubogi brat chlubi z
wyniesienia swego, 10 bogaty natomiast ze swego
poniżenia, bo przeminie niby kwiat polny.

11 Wzeszło bowiem palące słońce i wysuszyło łąkę,
kwiat jej opadł, a piękny jej wygląd zginął. Tak
też bogaty przeminie w swoich poczynaniach. 12
Błogosławiony mąż, który wytrwa w pokusie, gdy
bowiem zostanie poddany próbie, otrzyma
wieniec życia, obiecany przez Pana tym, którzy
Go miłują. 13 Kto doznaje pokusy, niech nie mówi,
że Bóg go kusi. Bóg bowiem ani nie podlega
pokusie ku złemu, ani też nikogo nie kusi. 14 To
własna pożądliwość wystawia każdego na pokusę
i nęci.. 15 Następnie pożądliwość, gdy pocznie,
rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi
śmierć.

16 Nie dajcie się zwodzić, bracia moi umiłowani! 17
Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar
doskonały zstępują z góry, od Ojca świateł, u
którego nie ma przemiany ani cienia zmienności.
18 Ze swej woli zrodził nas przez słowo prawdy,
byśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń. 19
Wiedzcie, bracia moi umiłowani: każdy człowiek
winien być chętny do słuchania, nieskory do
mówienia, nieskory do gniewu. 20 Gniew bowiem
męża nie wykonuje sprawiedliwości Bożej.

21 Odrzućcie przeto wszystko, co nieczyste, oraz
cały bezmiar zła, a przyjmijcie w duchu
łagodności zaszczepione w was słowo, które ma
moc zbawić dusze wasze. 22 Wprowadzajcie zaś
słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami
oszukującymi samych siebie. 23 Jeżeli bowiem ktoś

przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. [24] Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. [25] Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

[26] Jeżeli ktoś uważa się za człowieka religijnego, lecz łudząc serce swoje nie powściąga swego języka, to pobożność jego pozbawiona jest podstaw. [27] Religijność czysta i bez skazy wobec Boga i Ojca wyraża się w opiece nad sierotami i wdowami w ich utrapieniach i w zachowaniu siebie samego nieskalanym od wpływów świata.

Jk 2,1–26

Lekcja 2: s. 5

[1] Bracia moi, niech wiara wasza w Pana naszego Jezusa Chrystusa uwielbionego nie ma względu na osoby. [2] Bo gdyby przyszedł na wasze zgromadzenie człowiek przystrojony w złote pierścienie i bogatą szatę i przybył także człowiek ubogi w zabrudzonej szacie, [3] a wy spojrzycie na bogato odzianego i powiecie: Usiądź na zaszczytnym miejscu, do ubogiego zaś powiecie: Stań sobie tam albo usiądź u podnóżka mojego, [4] to czy nie czynicie różnic między sobą i nie stajecie się sędziami przewrotnymi? [5] Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czy Bóg nie wybrał ubogich tego świata na bogatych w wierze oraz na dziedziców królestwa przyobiecanego tym, którzy Go miłują?

[6] Wy zaś odmówiliście ubogiemu poszanowania. Czy to nie bogaci uciskają was bezwzględnie i nie oni ciągną was do sądów? [7] Czy nie oni bluźnią zaszczytnemu Imieniu, które wypowiedziano nad wami? [8] Jeśli przeto zgodnie z Pismem wypełniacie królewskie Prawo: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie. [9] Jeżeli zaś kierujecie się względem na osobę, popełniacie grzech, i Prawo potępi was jako przestępców. [10] Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę za wszystkie.

[11] Ten bowiem, który powiedział: Nie cudzołóż, powiedział także: Nie zabijaj. Jeżeli więc nie popełniasz cudzołóstwa, jednak dopuszczasz się zabójstwa, jesteś przestępcą wobec Prawa. [12] Mówcie i czyńcie tak, jak ludzie, którzy będą sądzeni na podstawie Prawa wolności. [13] Będzie to bowiem sąd nieubłagany dla tego, który nie czynił miłosierdzia: miłosierdzie odnosi triumf nad sądem. [14] Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? Czy /sama/ wiara zdoła go zbawić? [15] Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba,

[16] a ktoś z was powie im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta! - a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała - to na co się to przyda? [17] Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie. [18] Ale może ktoś powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja spełniam uczynki. Pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, to ja ci pokażę wiarę ze swoich uczynków. [19] Wierzysz, że jest jeden Bóg? Słusznie czynisz - lecz także i złe duchy wierzą i drżą. [20] Chcesz zaś zrozumieć, nierozumny człowieku, że wiara bez uczynków jest bezowocna?

[21] Czy Abraham, ojciec nasz, nie z powodu uczynków został usprawiedliwiony, kiedy złożył syna Izaaka na ołtarzu ofiarnym? [22] Widzisz, że wiara współdziała z jego uczynkami i przez uczynki stała się doskonała. [23] I tak wypełniło się Pismo, które mówi: Uwierzył przeto Abraham Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, i został nazwany przyjacielem Boga. [24] Widzicie, że człowiek dostępuje usprawiedliwienia na podstawie uczynków, a nie samej tylko wiary. [25] Podobnie też nierządnica Rachab, która przyjęła wysłanników i inną drogą odprawiła ich, czy nie dostąpiła usprawiedliwienia za swoje uczynki?

[26] Tak jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków.

Jk 3,1–18

Lekcja 2: s. 5, 8

[1] Niech zbyt wielu z was nie uchodzi za nauczycieli, moi bracia, bo wiecie, iż tym bardziej surowy czeka nas sąd. [2] Wszyscy bowiem często upadamy. Jeśli kto nie grzeszy mową, jest mężem doskonałym, zdolnym utrzymać w ryzach także całe ciało. [3] Jeżeli przeto zakładamy koniom wędzidła do pysków, by nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem. [4] Oto nawet okrętom, choć tak są potężne i tak silnymi wichrami miotane, niepozorny ster nadaje taki kierunek, jak odpowiada woli sternika. [5] Tak samo język, mimo że jest małym organem, ma powód do wielkich przechwałek. Oto mały ogień, a jak wielki las podpala.

[6] Tak i język jest ogniem, sferą nieprawości. Język jest wśród wszystkich naszych członków tym, co bezcześci całe ciało i sam trawiony ogniem piekielnym rozpala krąg życia. [7] Wszystkie bowiem gatunki zwierząt i ptaków, gadów i

stworzeń morskich można ujarzmić i rzeczywiście ujarzmiła je natura ludzka. [8] Języka natomiast nikt z ludzi nie potrafi okiełznać, to zło niestateczne, pełne zabójczego jadu. [9] Przy jego pomocy wielbimy Boga i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże. [10] Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie może, bracia moi.

[11] Czyż z tej samej szczeliny źródła wytryska woda słodka i gorzka? [12] Czy może, bracia moi, drzewo figowe rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Także słone źródło nie może wydać słodkiej wody. [13] Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu uczynkami dokonanymi z łagodnością właściwą mądrości. [14] Natomiast jeżeli żywicie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie. [15] Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska.

[16] Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występek. [17] Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy. [18] Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.

Jk 4,1–17

Lekcja 2: s. 5

[1] Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie między wami? Nie skądinąd, tylko z waszych żądz, które walczą w członkach waszych. [2] Pożądacie, a nie macie, żywicie morderczą zazdrość, a nie możecie osiągnąć. Prowadzicie walki i kłótnie, a nic nie posiadacie, gdyż się nie modlicie. [3] Modlicie się, a nie otrzymujecie, bo się źle modlicie, starając się jedynie o zaspokojenie swych żądz. [4] Cudzołożnicy, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Jeżeli więc ktoś zamierzałby być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga. [5] A może utrzymujecie, że na próżno Pismo mówi: Zazdrośnie pożąda On ducha, którego w nas utwierdził?

[6] Daje zaś tym większą łaskę: Dlatego mówi: Bóg sprzeciwia się pysznym, pokornym zaś daje łaskę. [7] Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknie od was. [8] Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca, ludzie chwiejni! [9] Uznajcie waszą nędzę, smućcie się i płaczcie. Śmiech wasz niech się obróci w smutek, a radość w przygnębienie. [10] Uniżcie się przed Panem, a wywyższy was.

[11] Bracia, nie oczerniajcie jeden drugiego. Kto oczernia brata swego lub sądzi go, uwłacza Prawu i osądza Prawo. Skoro zaś sądzisz Prawo, jesteś nie wykonawcą Prawa, lecz sędzią. [12] Jeden jest Prawodawca i Sędzia, w którego mocy jest zbawić lub potępić. A ty kimże jesteś, byś sądził bliźniego? [13] Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok, będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, [14] wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się ukazuje na krótko, a potem znika. [15] Zamiast tego powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy żyli, zrobimy to lub owo.

[16] Teraz zaś chełpicie się w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest przewrotna. [17] Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

Jk 5,1–20

Lekcja 2: s. 5

[1] A teraz wy, bogacze, zapłaczcie wśród narzekań na utrapienia, jakie was czekają. [2] Bogactwo wasze zbutwiało, szaty wasze stały się żerem dla moli, [3] złoto wasze i srebro zardzewiało, a rdza ich będzie świadectwem przeciw wam i toczyć będzie ciała wasze niby ogień. Zebraliście w dniach ostatecznych skarby. [4] Oto woła zapłata robotników, żniwiarzy pól waszych, którą zatrzymaliście, a krzyk ich doszedł do uszu Pana Zastępów. [5] Żyliście beztrosko na ziemi i wśród dostatków tuczyliście serca wasze w dniu rzezi.

[6] Potępiliście i zabili sprawiedliwego: nie stawia wam oporu. [7] Trwajcie więc cierpliwie, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik czeka wytrwale na cenny plon ziemi, dopóki nie spadnie deszcz wczesny i późny. [8] Tak i wy bądźcie cierpliwi i umacniajcie serca wasze, bo przyjście Pana jest już bliskie. [9] Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego, byście nie popadli pod sąd. Oto sędzia stoi przed drzwiami. [10] Za przykład wytrwałości i cierpliwości weźcie, bracia, proroków, którzy przemawiali w imię Pańskie.

[11] Oto wychwalamy tych, co wytrwali. Słyszeliście o wytrwałości Joba i widzieliście końcową nagrodę za nią od Pana; bo Pan pełen jest litości i miłosierdzia. [12] Przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani w żaden inny sposób: wasze tak niech będzie tak, a nie niech będzie nie, abyście nie popadli pod sąd. [13] Spotkało kogoś z was nieszczęście? Niech się modli. Jest ktoś radośnie usposobiony? Niech śpiewa hymny. [14] Choruje ktoś wśród was? Niech

sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. [15] A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone.

[16] Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego. [17] Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, by deszcz nie padał, i nie padał deszcz na ziemię przez trzy lata i sześć miesięcy. [18] I znów błagał, i niebiosa spuściły deszcz, a ziemia wydała swój plon. [19] Bracia moi, jeśliby ktokolwiek z was zszedł z drogi prawdy, a drugi go nawrócił, [20] niech wie, że kto nawrócił grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje liczne grzechy.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,13.24

Lekcja 2: s. 4, 5

[13] Dlatego przepasawszy biodra waszego umysłu, /bądźcie/ trzeźwi, miejcie doskonałą nadzieję na łaskę, która wam przypadnie przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

[24] Każde bowiem ciało jak trawa, a cała jego chwała jak kwiat trawy: trawa uschła, a kwiat jej opadł,

1 P 2,1–25

Lekcja 2: s. 2, 5, 6, 9

[1] Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy, [2] jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie duchowego, niesfałszowanego mleka, abyście dzięki niemu wzrastali ku zbawieniu - [3] jeżeli tylko zasmakowaliście, że słodki jest Pan. [4] Zbliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, [5] wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

[6] To bowiem zawiera się w Piśmie: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, drogocenny, a kto wierzy w niego, na pewno nie zostanie zawiedziony. [7] Wam zatem, którzy wierzycie, cześć! Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczowie, stał się głowicą węgła - [8] i kamieniem upadku, i skałą zgorszenia. Ci, nieposłuszni słowu, upadają, do czego zresztą są przeznaczeni. [9] Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świetym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, [10] wy, którzyście byli nie - ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

[11] Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. [12] Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynkom wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców. [13] Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę, [14] czy to namiestnikom jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. [15] Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich.

[16] Jak ludzie wolni [postępujcie], niech jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga. [17] Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, czcijcie króla! [18] Niewolnicy! Z całą bojaźnią bądźcie poddani panom nie tylko dobrym i łagodnym, ale również surowym. [19] To się bowiem podoba [Bogu], jeżeli ktoś ze względu na sumienie [uległe] Bogu znosi smutki i cierpi niesprawiedliwie. [20] Co bowiem za chwała, jeżeli przetrzymacie chłostę jako grzesznicy? - Ale to się Bogu podoba, jeżeli dobrze czynicie, a przetrzymacie cierpienia.

[21] Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. [22] On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. [23] On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. [24] On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni. [25] Błądziliście bowiem jak owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i Stróża dusz waszych.

1 P 3,1–22

Lekcja 2: s. 5, 6, 11

1 Tak samo żony niech będą poddane swoim
mężom, aby nawet wtedy, gdy niektórzy z nich
nie słuchają nauki, przez samo postępowanie żon
zostali [dla wiary] pozyskani bez nauki, 2 gdy
będą się przypatrywali waszemu, pełnemu
bojaźni, świętemu postępowaniu. 3 Ich ozdobą
niech będzie nie to, co zewnętrzne: uczesanie
włosów i złote pierścienie ani strojenie się w
suknie, 4 ale wnętrze serca człowieka o
nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha, który
jest tak cenny wobec Boga. 5 Tak samo bowiem i
dawniej święte niewiasty, które miały nadzieję w
Bogu, same siebie ozdabiały, a były poddane
swoim mężom.

6 Tak Sara była posłuszna Abrahamowi,
nazywając go panem. Stałyście się jej dziećmi,
gdyż dobrze czynicie i nie obawiacie się żadnego
zastraszenia. 7 Podobnie mężowie we wspólnym
pożyciu liczcie się rozumnie ze słabszym ciałem
kobiecym! Darzcie żony czcią jako te, które są
razem z wami dziedzicami łaski, [to jest] życia,
aby nie stawiać przeszkód waszym modlitwom. 8
Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,
miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe
ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie
zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście
powołani, abyście odziedziczyli
błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce miłować
życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma
język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie.

11 Niech zaś odstąpi od złego, a czyni dobrze,
niech szuka pokoju i niech idzie za nim. 12 Oczy
bowiem Pana na sprawiedliwych [są zwrócone], a
Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś Pana
przeciwko tym, którzy źle czynią. 13 Kto zaś będzie
wam szkodził, jeżeli gorliwi będziecie w czynieniu
dobra? 14 Ale jeżelibyście nawet coś wycierpieli
dla sprawiedliwości, błogosławieni jesteście. Nie
obawiajcie się zaś ich gróźb i nie dajcie się
zaniepokoić! 15 Pana zaś Chrystusa miejcie w
sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do
obrony wobec każdego, kto domaga się od was
uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

16 A z łagodnością i bojaźnią [Bożą] zachowujcie
czyste sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają
wasze dobre postępowanie w Chrystusie, doznali
zawstydzenia właśnie przez to, co wam
oszczerczo zarzucają. 17 Lepiej bowiem - jeżeli
taka wola Boża - cierpieć dobrze czyniąc, aniżeli
czyniąc źle. 18 Chrystus bowiem również raz umarł
za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych,
aby was do Boga przyprowadzić; zabity
wprawdzie na ciele, ale powołany do życia
Duchem. 19 W nim poszedł ogłosić [zbawienie]
nawet duchom zamkniętym w więzieniu, 20
niegdyś nieposłusznym, gdy za dni Noego
cierpliwość Boża oczekiwała, a budowana była
arka, w której niewielu, to jest osiem dusz,
zostało uratowanych przez wodę.

21 Teraz również zgodnie z tym wzorem ratuje was
ona we chrzcie nie przez obmycie brudu
cielesnego, ale przez zwróconą do Boga prośbę o
dobre sumienie, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa
Chrystusa. 22 On jest po prawicy Bożej, gdyż
poszedł do nieba, gdzie poddani Mu zostali
Aniołowie i Władze, i Moce..

1 P 4,2.10–11

Lekcja 2: s. 5, 6

2 aby resztę czasu w ciele przeżyć już nie dla
[pełnienia] ludzkich żądz, ale woli Bożej.

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy
otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,
niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni
posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela,
aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez
Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki
wieków! Amen.

1 P 5,7–8

Lekcja 2: s. 3, 9

7 Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego,
gdyż Jemu zależy na was. 8 Bądźcie trzeźwi!
Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew
ryczący krąży szukając kogo pożreć.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 2: s. 1, 2, 3, 4, 9

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał
o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy. 11 W ten sposób
szeroko będzie wam otworzone wejście do
wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy,
Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,7–9

Lekcja 2: s. 2, 6, 9, 10, 14, 16

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam
trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi
współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego,
oczyszcza nas z wszelkiego grzechu. 8 Jeśli
mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie
oszukujemy i nie ma w nas prawdy. 9 Jeżeli
wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i
sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z
wszelkiej nieprawości.

1 J 2,1.5.18–27

Lekcja 2: s. 2, 4

1 Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie
grzeszyli. Jeśliby nawet ktoś zgrzeszył, mamy
Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa
sprawiedliwego.

5 Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę
miłość Boża jest doskonała.

18 Dzieci, jest już ostatnia godzina, i tak, jak
słyszeliście, Antychryst nadchodzi, bo oto teraz
właśnie pojawiło się wielu Antychrystów; stąd
poznajemy, że już jest ostatnia godzina. 19 Wyszli
oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli
naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się
po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są
naszego ducha. 20 Wy natomiast macie
namaszczenie od Świętego i wszyscy jesteście
napełnieni wiedzą. 21 Ja wam nie pisałem,
jakobyście nie znali prawdy, lecz że ją znacie i że
żadna fałszywa nauka z prawdy nie pochodzi. 22
Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza,
że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie jest
Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna.

23 Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca,
kto zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca. 24 Wy zaś
zachowujecie w sobie to, co słyszeliście od
początku. Jeżeli będzie trwało w was to, co
słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać
w Synu i w Ojcu. 25 A obietnicą tą, daną przez
Niego samego, jest życie wieczne. 26 To wszystko
napisałem wam o tych, którzy wprowadzają was
w błąd. 27 Co do was, to namaszczenie, które
otrzymaliście od Niego, trwa w was i nie
potrzebujecie pouczenia od nikogo, ponieważ
Jego namaszczenie poucza was o wszystkim. Ono
jest prawdziwe i nie jest kłamstwem. Toteż
trwajcie w nim tak, jak was nauczył.

1 J 3,2–3.22

Lekcja 2: s. 5, 6

2 Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi,
ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy.
Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego
podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest. 3 Każdy
zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się,
podobnie jak On jest święty.

22 i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego,
ponieważ zachowujemy Jego przykazania i
czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 4,4.7–8.11.20

Lekcja 2: s. 4

4 Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich,
ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od
tego, który jest w świecie.

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością.

11 Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi.

1 J 5,3–5

Lekcja 2: s. 1, 4, 5

3 albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. 4 Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6.8

Lekcja 2: s. 5, 8

6 Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o jakim słyszeliście od początku, że według niego macie postępować.

8 Uważajcie na siebie, abyście nie utracili tego, coście zdobyli pracą, lecz żebyście otrzymali pełną zapłatę.

List Judy

Jud 1,24

Lekcja 2: s. 3

24 Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały,

Apokalipsa św. Jana

Ap 7,9

Lekcja 2: s. 5

9 Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w ręku ich palmy.

Ap 21,1–4.10–27

Lekcja 2: s. 5

1 I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. 2 I Miasto Święte - Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża. 3 I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: Oto przybytek Boga z ludźmi: i zamieszka wraz z nimi, i będą oni jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi. 4 I otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już /odtąd/ nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły.

10 I uniósł mnie w zachwyceniu na górę wielką i wyniosłą, i ukazał mi Miasto Święte - Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, 11 mające chwałę Boga. źródło jego światła podobne do kamienia drogocennego, jakby do jaspisu o przejrzystości kryształu: 12 Miało ono mur wielki a wysoki, miało dwanaście bram, a na bramach - dwunastu aniołów i wypisane imiona, które są imionami dwunastu pokoleń synów Izraela. 13 Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od południa trzy bramy, i od zachodu trzy bramy. 14 A mur Miasta ma dwanaście warstw fundamentu, a na nich dwanaście imion dwunastu Apostołów Baranka.

15 A ten, który mówił ze mną, miał złotą trzcinę jako miarę, by zmierzyć Miasto i jego bramy, i jego mur. 16 A Miasto układa się w czworobok i długość jego tak wielka jest, jak i szerokość. I zmierzył Miasto trzciną poprzez dwanaście tysięcy stadiów: długość, szerokość i wysokość jego są równe. 17 I zmierzył jego mur - sto czterdzieści cztery łokcie: miara, która ma anioł, jest miarą człowieka. 18 A mur jego jest zbudowany z jaspisu, a Miasto - to czyste złoto do szkła czystego podobne. 19 A warstwy fundamentu pod murem Miasta zdobne są wszelakim drogim kamieniem. Warstwa pierwsza - jaspis, druga - szafir, trzecia - chalcedon, czwarta - szmaragd,

20 piąta - sardoniks, szósta - krwawnik, siódma - chryzolit, ósma - beryl, dziewiąta - topaz, dziesiąta - chryzopraz, jedenasta - hiacynt, dwunasta - ametyst. 21 A dwanaście bram to dwanaście pereł: każda z bram była z jednej perły. I rynek Miasta to czyste złoto jak szkło przeźroczyste. 22 A świątyni w nim nie dojrzałem: bo jego świątynią jest Pan, Bóg wszechmogący oraz Baranek. 23 I Miastu nie trzeba słońca ni księżyca, by mu świeciły, bo chwała Boga je oświetliła, a jego lampą - Baranek. 24 I w jego

świetle będą chodziły narody, i wniosą do niego królowie ziemi swój przepych.

25 I za dnia bramy jego nie będą zamknięte: bo już
nie będzie tam nocy. 26 I wniosą do niego
przepych i skarby narodów. 27 A nic nieczystego
do niego nie wejdzie ani ten, co popełnia ohydę i
kłamstwo, lecz tylko zapisani w księdze życia
Baranka.

Ap 22,1–7.14

Lekcja 2: s. 5

1 I ukazał mi rzekę wody życia, lśniącą jak
kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka. 2
Pomiędzy rynkiem Miasta a rzeką, po obu
brzegach, drzewo życia, rodzące dwanaście
owoców - wydające swój owoc każdego miesiąca -
a liście drzewa /służą/ do leczenia narodów. 3 Nic
godnego klątwy już /odtąd/ nie będzie. I będzie w
nim tron Boga i Baranka, a słudzy Jego będą Mu
cześć oddawali. 4 I będą oglądać Jego oblicze, a
imię Jego - na ich czołach. 5 I /odtąd/ już nocy nie
będzie. A nie potrzeba im światła lampy i światła
słońca, bo Pan Bóg będzie świecił nad nimi i będą
królować na wieki wieków.

6 I rzekł mi: Te słowa wiarygodne są i prawdziwe,
a Pan, Bóg duchów proroków, wysłał swojego
anioła, by sługom swoim ukazać, co musi stać się
niebawem. 7 A oto niebawem przyjdę.
Błogosławiony, kto strzeże słów proroctwa tej
księgi.

14 Błogosławieni, którzy płuczą swe szaty, aby
władza nad drzewem życia do nich należała i aby
bramami wchodzili do Miasta.